

MINISTARSTVO MORA, PROMETA I INFRASTRUKTURE

PRIJEDLOG

**ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM
PROMETU**

S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, 29. travanj 2008. godine

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovog Prijedloga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavak 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 41/01-pročišćeni tekst i 55/01-ispravak).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) ocjena stanja

Usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske sa pravnom stečevinom EU-a jedan je od uvjeta pridruživanja Europskoj uniji, a jedna od obveza koja proizlazi iz Pregovaračkih stajališta za poglavlje 14. Prometna politika je usklađivanje s direktivama i uredbama iz područja cestovnog prijevoza.

Prijedlog Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, s Konačnim prijedlogom Zakona, je propis čije donošenje i usvajanje predstavlja daljnje usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije, u dijelu koji još nije usklađen ili nije u potpunosti usklađen, a koji se odnosi na pristup u djelatnost cestovnog prijevoza tereta i putnika i pristupu tržišta u prijevozu putnika i tereta.

Tako se odredbama ovog Prijedloga Zakona uređuje uzajamno priznavanje diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnoj osposobljenosti za pristup djelatnost cestovnih prijevoznika, izdavanja potvrda za vozače, obavljanje kabotaže u cestovnom prijevozu putnika i tereta, te poduzimanja mjera u slučaju krize na tržištu prijevoznih usluga, a te se odredbe Zakona usklađuju s:

- Uredbom Vijeća (EEZ) br. 881/92 od 26. ožujka 1992. o pristupu na tržište cestovnog prijevoza tereta unutar Zajednice prema ili s teritorija države članice ili provoza preko teritorija jedne ili više država članica
- Direktivom Vijeća 96/26/EZ od 29. travnja 1996. o pristupu u djelatnost prijevoznika u cestovnom prijevozu tereta i u cestovnom prijevozu putnika, o međusobnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama kako bi se tim prijevoznicima olakšalo ostvarivanje prava na slobodu poslovnog nastana u nacionalnom i međunarodnom prometu, izmijenjena Direktivom Vijeća 98/76/EZ od 1. listopada 1998. kojom se izmjenjuje i dopunjuje Direktiva 96/26/EZ o pristupu u djelatnost cestovnih prijevoznika putnika i cestovnih prijevoznika tereta, te uzajamnom priznavanju diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama u cilju omogućavanja tim prijevoznicima prava na slobodu poslovnog nastana u nacionalnom i međunarodnom prijevozu
- Uredbom Vijeća (EZ) br. 12/98 od 11. prosinca 1997. kojom se utvrđuju uvjeti pod kojima strani prijevoznici mogu vršiti usluge nacionalnog cestovnog prijevoza putnika unutar države članice

- Uredbom Vijeća (EEZ) br. 684/92 od 16. ožujka 1992. o zajedničkim pravilima za međunarodni prijevoz putnika međugradskim prijevozom i putničkim autobusima, implementirana: Uredbom Komisije (EZ) br. 2121/98 od 2. listopada 1998. kojom se utvrđuju detaljna pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EEZ) br. 684/92 i Uredbe (EZ) br. 11/98 u pogledu dokumenata za prijevoz putnika međugradskim prijevozom i putničkim autobusima
- Direktivom 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila za prijevoz robe cestovnim putem, koja su unajmljena bez vozača
- Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3916/90 od 21. prosinca 1990. o mjerama koje se moraju poduzeti u slučaju krize na tržištu prijevoza tereta cestovnim putem
- Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3118/93 od 25. listopada 1993. kojom se utvrđuju uvjeti pod kojima strani prijevoznici mogu vršiti usluge nacionalnog cestovnog prijevoza tereta unutar države članice, izmijenjena i
- Uredbom (EZ) br. 484/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 1. ožujka 2002. kojom se izmjenjuju i dopunjuju Uredba Vijeća (EEZ) br. 881/92 i Uredba Vijeća (EEZ) br. 3118/93 i
- Direktiva 2003/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2003. o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz tereta ili putnika, kojom se izmjenjuju i dopunjuju Uredba Vijeća (EEZ-a) br. 3820/85 i Direktiva Vijeća 91/439/EEZ i ukida Direktiva Vijeća 76/914/EEZ.

Prijedlogom Zakona među ostalim predlaže se ukidanje ograničenja starosti vozila kojima se obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika i tereta brisanjem stavaka 1. i 2. članka 6. Zakona. Brisanje ovih odredbi, predlaže se radi potpunog usklađivanja odredbi Zakona o prijevozu u cestovnom prometu s propisima Europske unije kojima se propisuju uvjeti za pristup u djelatnost cestovnih prijevoznika i pristup tržištu cestovnog prijevoza putnika i tereta.

Odredbe Zakona o prijevozu u cestovnom prometu koje su sada na snazi većim su dijelom usklađene s pravnom stečevinom Europske unije u područjima koja se odnose na pristup u djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika i tereta i pristup tržištu.

Nadalje, obavljanje kabotaže (*prijevoza putnika ili tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj koji obavlja strani prijevoznik*) u prijevozu putnika i tereta za prijevoznike Zajednice prema sada važećim odredbama Zakona je zabranjeno osim uz posebnu dozvolu Ministarstva.

Osim obveza koje su proizišle iz procesa pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, tijekom primjene Zakona ukazala se nužnost za korekcijom pojedinih članaka u cilju pojednostavljivanja postupka izdavanja pojedinih dokumenata, a na što je ukazano i preporukama HITROREZ-a.

b) pitanja koja će se urediti Zakonom

Ovim će se Prijedlogom Zakona urediti početna i periodička izobrazba za vozače određenih kategorija vozila, a koji su državljani država članica ili država nečlanica, a koji su

zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u državi članici, kao i područje uzajamnog priznavanja diploma, svjedodžbi i drugih dokaza o stručnoj osposobljenosti u cilju olakšavanja prijevoznicima prava na slobodu poslovnog nastana u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, kao i izdavanje potvrda za vozače ako je vozač državljanin države nečlanice.

Prema Prijedlogu ovoga Zakona, prijevoznicima iz država članica Zajednice se, na načelu uzajamnosti i na privremenoj osnovi, dopušta obavljanje kabotaže u prijevozu putnika i tereta od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, te se propisuju mjere u slučaju nastanka krize na tržištu uslijed obavljanja prijevoza između država članica i kabotaže.

Prijedlogom Zakona uvodi se obveza ishođenja licencije (akta kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta) za prijevoz koji obavljaju trgovačka društva, javne ustanove, službe-vlastiti pogon koje osniva jedinica lokalne samouprave za obavljanje komunalne djelatnosti (Zagrebački električni tramvaj, Čistoća d.o.o. i ostali), koji su do sada bili su oslobođeni te obveze. Predloženim uvođenjem obveze ishođenja licencije za naprijed navedene subjekte, provodi se daljnje usklađivanja sa pravnom stečevinom EU-a u području pristupa u djelatnost.

Ovim se Prijedlogom Zakona uvodi i postupno povećanje iznosa financijske sposobnosti za izdavanje licencije u unutarnjem cestovnom prijevozu, do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, kada će se iznosi kojima se dokazuje financijska sposobnost izjednačiti u unutarnjem i međunarodnom prijevozu. Navedena iznimka vrijedi samo do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Novim odredbama uređuje se stručna osposobljenost prijevoznika na način da se točno definira područje koje obuhvaća Ispit o stručnoj osposobljenosti i to znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, poslovanja i financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i aspekata poslovanja, te sigurnosti u cestovnom prometu.

Nadalje, ovim se Prijedlogom Zakona dopunjuju odredbe Zakona s odredbama o načinu priznavanja dokaza o dobrom ugledu kao jednom od uvjeta za ishođenje licencije, i to za pravne ili fizičke osobe-obrtnike koje imaju sjedište ili prebivalište u RH, kao i odredbama kojima se uređuje područje privremenog oduzimanja licencije ili izvoda licencije, te izdavanje potvrde za vozače iz država nečlanica, kao i oduzimanje potvrde za vozače, uz točno određivanje nadležnih tijela za provedbu navedenih postupaka.

Ovim se Prijedlogom Zakona dopunjuje, odnosno mijenja jedno od osnovnih mjerila za raspodjelu stranih dozvola prijevoznicima, a odnosi se na kvalitetu voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim od EURO 0 do EURO 5, a što je u skladu sa stvarnim stanjem i kvalitetom voznog parka prijevoznika koji obavljaju prijevoz tereta. Također, na ovaj se način usklađuje mjerilo koje se odnosi na tehnički suvremenije i ekološki prihvatljivije vozilo čija nabavka mora imati za posljedicu povećanje broja bodova za raspodjelu dozvola.

Novim se člancima Prijedloga Zakona uređuje područje upotrebe unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta, te propisuje da Republika Hrvatska na svom području dopušta upotrebu vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugog državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica, a te će se odredbe početi primjenjivati od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, a što je i definirano u prijelaznim o završnim odredbama Zakona.

Odredbe ovog Prijedloga Zakona o prijevozu u cestovnom prometu i to u dijelu prekršaja omogućit će inspekciji cestovnog prometa raspolaganje efikasnim mjerama u slučajevima obavljanja djelatnosti javnog prijevoza osobama koje za to nisu registrirane i nemaju licenciju.

c) Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteci

- usklađivanje propisa u području cestovnog prijevoza putnika i tereta s propisima Europske unije,
- uređivanje područja pristupu na tržište cestovnog prijevoza tereta unutar Zajednice prema ili s teritorija države članice ili provoza preko teritorija jedne ili više država članica,
- uređivanje uvjeta za pristup u djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta, međusobno priznavanje diploma, svjedodžbi i ostalih dokaza o formalnim kvalifikacijama kako bi se tim prijevoznicima olakšalo ostvarivanje prava na slobodu poslovnog nastana u nacionalnom i međunarodnom prometu,
- usklađivanje uvjeta za ishođenje licencije koji se odnose na dobar ugled, dokaz o stručnoj osposobljenosti i financijskoj sposobnosti,
- postupak i nadležnost za privremeno oduzimanje licencija i izvoda licencije,
- utvrđivanje uvjeta pod kojima strani prijevoznici mogu vršiti usluge nacionalnog cestovnog prijevoza putnika unutar države članice,
- utvrđivanje korištenja vozila za prijevoz tereta u cestovnom prometu, koja su unajmljena bez vozača,
- utvrđivanje uvjeta pod kojima strani prijevoznici mogu vršiti usluge nacionalnog cestovnog prijevoza tereta unutar države članice i uvođenje potvrda za vozače
- propisivanje mjera koje se moraju poduzeti u slučaju krize na tržištu prijevoza tereta i putnika u cestovnom prometu
- uvjeti i način obavljanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača određenih cestovnih vozila za prijevoz tereta ili putnika,
- učinkovitiji nadzor inspekcije cestovnog prometa.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva iz Državnog proračuna.

IV. DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 159. Poslovnika Hrvatskog sabora predlaže se donošenje ovog Zakona po hitnom postupku, jer je Prijedlog Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, s Konačnim prijedlogom, dio Nacionalnog programa za pristupanje Republike Hrvatske Europskoj uniji 2008. godine.

V. Prijedlog Zakona dostavlja se u obliku teksta Konačnog prijedloga Zakona

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U
CESTOVNOM PROMETU, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Članak 1.

U Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ broj 178/04, 48/05 i 111/06) u članku 2. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. „autotaksi“ prijevoz je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim automobilom ako se putnik ili skupina putnika uzima na jednom mjestu“.

U točki 6. iza riječi „kolodvora“ dodaju se riječi „utvrđenih“, a riječi „odnosno autobusnog

stajališta utvrđena“ brišu se.

U točki 17. riječi: „kao međužupanijski i županijski linijski prijevoz putnika“ brišu se.

U točki 28. iza riječi: „prevozi“ dodaje se riječ: „autobusom“, a riječi: „naizmjenični prijevoz“ brišu se.

Točka 49. mijenja se i glasi:

„49. „vozač vozila“ je osoba koja upravlja vozilom ili koja se nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom.“

Iza točke 49. dodaje se točka 49.a koja glasi:

„49a. „vozilo“ je motorno vozilo, prikolica, poluprikolica ili skup vozila koji su namijenjeni isključivo za prijevoz tereta.“

Iza točke 50. dodaje se točka 50.a koja glasi:

„50.a „unajmljeno vozilo“ je vozilo koje je na temelju ugovora o najmu, najmodavac uz naknadu i na određeno vrijeme daje vozilo na korištenje najmoprimcu radi obavljanja javnog cestovnog prijevoza tereta ili prijevoza tereta za vlastite potrebe.“

Članak 2.

Iza članka 4. dodaju se članci 4.a, 4.b, 4.c, 4.d, 4.e, 4.f, 4.g i 4.h i naslovi iznad njih koji glase:

„Stručna osposobljenost vozača Članak 4.a

Vozači državljani država članica i vozači državljani država nečlanica koji su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u državi članici i obavljaju cestovni prijevoz javnim cestama u Republici Hrvatskoj, moraju steći početnu kvalifikaciju i redovito se osposobljavati kroz obveznu periodičku izobrazbu ako upravljaju vozilima za koja je potrebna:

- vozačka dozvola kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna,
- vozačka dozvola kategorija D ili D+E ili vozačka dozvola koja se priznaje kao istovrijedna.

Iznimke Članak 4.b

Od obveza iz članka 4.a ovog Zakona oslobođeni su vozači vozila:

- a) čija najveća dopuštena brzina ne prelazi 45 km/h;
- b) koja koriste ili su pod nadzorom oružanih snaga, civilne zaštite, vatrogasnih službi i snaga odgovornih za održavanje javnog reda;
- c) koja se koriste za provjeru na cesti radi tehničkog razvoja, popravaka ili održavanja, te novih ili prenamijenjenih vozila koja još nisu puštena u uporabu;
- d) koja se koriste u izvanrednim stanjima ili su stavljena na raspolaganje spasilačkim misijama;
- e) koja se koriste za obuku vozača,
- f) koja se koriste za prijevoz putnika i tereta za vlastite i osobne potrebe

- g) koja prevoze materijal ili opremu koje vozač koristi tijekom svog rada, pod uvjetom da upravljanje vozilom nije glavna djelatnost vozača.

Početne kvalifikacije Članak 4.c

- (1) Početne kvalifikacije stječu se:
- provjerom znanja ili
 - ubrzanim stjecanjem početnih kvalifikacija.
- (2) Provjera znanja sastoji se od teoretskog i praktičnog dijela ispita. Nakon položenog ispita provjerom znanja izdaje se svjedodžba o stručnoj osposobljenosti o početnim kvalifikacijama (u daljem tekstu: SSO o početnim kvalifikacijama).
- (3) Ubrzano stjecanjem početnih kvalifikacija obuhvaća pohađanje tečaja i provjeru znanja. Nakon položenog ispita izdaje se SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka početne kvalifikacije stječu se i kroz srednjoškolsko obrazovanje za zanimanje vozač, kao i kroz druge vrste obrazovanja ili osposobljavanja, uz uvjet da program obrazovanja ili osposobljavanja za zanimanje vozač obuhvaća sadržaje propisane u skladu s ovim Zakonom. Nakon završenog obrazovanja za zanimanje vozač, uz redovnu svjedodžbu izdaje se i SSO o početnim kvalifikacijama.
- (5) Od obveze stjecanja početne kvalifikacije izuzeti su:
- a) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorija D ili D+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2008. godine;
 - b) vozači koji posjeduju vozačku dozvolu kategorije C1, C1+E, C ili C+E ili vozačku dozvolu koja se priznaje kao istovjetna izdana najkasnije do 10. rujna 2009. godine.
- (6) Za stjecanje početne kvalifikacije nije potrebno prethodno imati odgovarajuću vozačku dozvolu.

Stjecanje znanja za upravljanje vozilom Članak 4.d

- (1) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza tereta mogu upravljati vozilom:
- a) od 18 godina starosti
 - vozilom C i C+E kategorije, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama
 - vozilom kategorija C1 i C1+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,
 - b) od 21 godine starosti, vozilom kategorije C i C+E ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.
- (2) Vozači vozila namijenjenih za obavljanje prijevoza putnika mogu upravljati vozilom:
- a) od 21 godine starosti
 - vozilom kategorija D i D+E, za obavljanje linijskog prijevoza putnika na relacijama do 50km ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama,
 - vozilom kategorija D i D+E ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama
 - b) od 23 godine starosti vozilom kategorije D i D+E, ako imaju SSO o ubrzanim početnim kvalifikacijama.
- (3) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 1. ovoga članka, vozilom kategorije D i D + E mogu upravljati samo na teritoriju Republike Hrvatske vozači od 18 godina, ako imaju SSO o početnim kvalifikacijama.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 2. točke a) podstavka 2. ovoga članka vozilom kategorije D i D+E, mogu upravljati vozači na teritoriju Republike Hrvatske od 20 godina, ako posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama.

(5) Vozači vozila koji obavljaju prijevoz tereta i imaju SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 1. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavka 1. ovoga članka.

(6) Vozači iz stavka 2. ovoga članka koji obavljaju prijevoz putnika i imaju svjedodžbu SSO o početnim kvalifikacijama za jednu od kategorija iz stavka 2. ovoga članka oslobođeni su obveze stjecanja početnih kvalifikacija za sve druge kategorije vozila iz stavku 2. ovoga članka.

(7) Vozači koji obavljaju prijevoz tereta, a žele obavljati i prijevoz putnika i obrnuto, te posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama ne moraju prolaziti provjeru znanja iz zajedničkog dijela za stjecanje početne kvalifikacije, već samo posebni dio za prijevoz putnika, odnosno prijevoz tereta.

(8) Domaći prijevoznik i prijevoznik Zajednice ne smije dopustiti da njegovim vozilom upravlja vozač koji nema pravo upravljati tim vozilom u skladu s ovim člankom.

Periodička izobrazba Članak 4.e

(1) Periodička izobrazba vozača sastoji se od obuke kojom se osobama koje imaju SSO o početnim kvalifikacijama ili vozačima koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije osigurava dopunu znanja potrebnih za njihov rad, posebno u pogledu sigurnosti u cestovnom prometu i racionalizacije potrošnje goriva.

(2) Po završetku obuke vozačima se izdaje svjedodžba kojom se potvrđuje periodička izobrazba (SSO o periodičkoj izobrazbi).

(3) Periodičku izobrazbu moraju proći:

a) vozači koji posjeduju SSO o početnim kvalifikacijama svakih pet godina nakon izdavanja SSO o početnim kvalifikacijama,

b) vozači koji su oslobođeni obveze stjecanja početne kvalifikacije, pet godina nakon isteka roka propisanog člankom 4.c stavak 5. ovoga Zakona, te nakon toga roka svakih pet godina.

(4) Vozači koji imaju SSO o početnim kvalifikacijama, te vozači koji su oslobođeni obveze početne kvalifikacije i vozači koji imaju SSO o periodičkoj izobrazbi, a koji su dulje od pet godina prestali obavljati poslove vozača, prije početka ponovnog obavljanja poslova vozača, dužni proći periodičku izobrazbu.

(5) Vozači koji obavljaju prijevoz putnika ili tereta i imaju SSO o periodičkoj izobrazbi za jednu od kategorija iz članka 4.d stavka 1. i 2. ovoga Zakona, oslobođeni su od obveze periodičke izobrazbe za ostale kategorije vozila navedene u članku 4.d stavak 1. i 2. ovoga Zakona.

Sadržaj programa Članak 4.f

(1) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu vozači državljani iz država članica Zajednice koji u Republici Hrvatskoj imaju prebivalište.

(2) U Republici Hrvatskoj početne kvalifikacije stječu i vozači državljani država nečlanica ako su zaposleni u tvrtkama s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, odnosno za njih rade.

(3) Vozači koji imaju prebivalište u Republici Hrvatskoj prolaze periodičku izobrazbu u Republici Hrvatskoj.

(4) Program, uvjete i način provođenja provjera znanja za početne kvalifikacije i periodičku izobrazbu vozača, izdavanje SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi, vođenje evidencije, troškove provođenja ispita znanja i periodičke izobrazbe, te izgled obrasca SSO o početnim kvalifikacijama i periodičkoj izobrazbi propisuje ministar.

Centri za osposobljavanje

Članak 4.g

(1) Programe za stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe vozača provode, na temelju javnog natječaja, od ministra ovlaštene pravne osobe (u daljnjem tekstu: centri za osposobljavanje).

(2) Ovlaštenje za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka daje ministar rješenjem pravnoj osobi, ako ispunjava slijedeće uvjete:

- ima odgovarajući program kvalifikacija i osposobljavanja;
- ima odgovarajuće instruktore s potrebnim kvalifikacijama;
- raspolaže prostorijama za osposobljavanje, nastavnim sredstvima, te voznim parkom za praktični rad.

(3) Nadzor nad ispunjavanjem uvjeta iz stavka 2. ovoga članka i provedbom postupka stjecanja početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe provodi Ministarstvo.

(4) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 2. ovoga članka ili ako se stjecanje početnih kvalifikacija i periodičke izobrazbe ne provodi u skladu s ovim Zakonom ministar će oduzeti ovlaštenje centru za osposobljavanje.

Oznaka Zajednice na vozačkim dozvolama

Članak 4.h

(1) Policijska uprava nadležna za izdavanje vozačke dozvole na temelju SSO iz članka 4.c stavak 2. i SSO i članka 4.e stavka 2. ovoga Zakona, označit će, sukladno članku 4.d stavak 1. i 2. ovoga Zakona, kodom Zajednice odgovarajuće kategorije dozvola, odnosno te podatke unijeti u vozačku dozvolu.

(2) Oznaka koda Zajednice na vozačkim dozvolama ili kvalifikacijska kartica vozača koju je izdalo nadležno tijelo druge države članice Zajednice dokaz je stečene kvalifikacije za vozača.

(3) Svjedodžbe i druge isprave tijela i organizacija iz drugih država koje nisu članice Zajednice, priznaju se kao dokaz stečene kvalifikacije vozača ako je to utvrđeno međunarodnim ugovorom.

(4) Vozači koji su državljani država nečlanica i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza tereta, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju potvrdom za vozače iz članka 21.a ovoga Zakona.

(5) Vozači koji su državljani država nečlanica i koji su zaposleni u tvrtki s poslovnim nastanom u državi članici, a upravljaju vozilom za obavljanje prijevoza putnika, posjedovanje kvalifikacija i periodičke izobrazbe dokazuju:

- kodom Zajednice na vozačkoj dozvoli ili
- kvalifikacijskom karticom vozača, koja je označena kodom Zajednice ili
- nacionalnom svjedodžbom čiju valjanost države članice uzajamno priznaju na svom teritoriju.,,

Članak 3.

Članak 5. briše se.

Članak 4.

U članku 6. stavci 1. i 2. brišu se.

Stavci 3. i 4. postaju stavci 1. i 2..

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 2. broj „3“ zamjenjuje se brojem „1“.

Članak 5.

U članku 7. stavku 5. točka 6. briše se.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Ministar propisuje obrazac licencije i potvrde o prijevozu za vlastite potrebe te način vođenja i korištenja evidencije iz stavak 6. ovoga članka“.

Članak 6.

U članku 10. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Smatra se da financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini od najmanje 65.000,00 kuna vrijednosti za prvo vozilo, te 36.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo.“

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za unutarnji prijevoz u cestovnom prometu do dana prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju, smatra se da domaći prijevoznik ispunjava uvjet financijske sposobnosti ako ima na raspolaganju imovinu u visini od 45.000,00 kuna za prvo vozilo i 25.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo.“

Članak 7.

U članku 11. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Stručno je osposobljena osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza.“

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ispit o stručnoj osposobljenosti obuhvaća znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, poslovanja i financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i organizacije poslovanja, te sigurnosti u cestovnom prometu.“

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjeg cestovnog prijevoza. „

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6., 7., i 8. koji glase:

„(5) Provjera znanja sastoji se od obveznog pismenog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.

(6) Osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu cestovnog smjera oslobođene su obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom, dužne su položiti posebni dio ispita.

(8) Osobe koje imaju završenu višu ili visoku naobrazbu pravnog, ekonomskog, prometnog ili strojarskog smjera oslobođene su polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja položili.,,

Članak 8.

U članku 12. stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Ministar donosi Program ispita o stručnoj osposobljenosti za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, utvrđuje popis predmeta koje su dužne polagati osobe iz članka 11. stavak 4., 5. i 8. ovoga Zakona, te propisuje sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti.“

Članak 9.

Iza članka 12. dodaju članci 12.a, 12.b i 12.c i naslovi iznad njih koji glase:

„Priznavanje dokaza o dobrom ugledu

Članak 12.a

(1) Pravna osoba ili fizička osoba–obrtnik koja ima sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj, dobar ugled dokazuje izvodom iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima, koji po službenoj dužnosti, pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu. Ako takva evidencija ne postoji, dokazom se smatra izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe-obrtnika ovjerovljena kod javnog bilježnika.

(2) Za pravne osobe i fizičke osobe-obrtnike koji imaju sjedište ili prebivalište u državama članicama Zajednice, kao dokaz dobrog ugleda priznaje se uvjerenje nadležnog sudskog ili upravnog tijela u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi, iz kojeg je vidljivo da je uvjet dobrog ugleda ispunjen.

(3) Ako država članica iz koje podnositelj zahtjeva dolazi ne izda traženo uvjerenje iz stavka 2. ovoga članka, kao dokaz priznaje se izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe dana pod prisegom pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, odnosno javnim bilježnikom u državi članici iz koje potječe ili dolazi. Nadležno sudsko ili upravno tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave.

(4) Isprave iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne smiju biti starije od tri mjeseca od dana izdavanja.

Priznavanje dokaza o financijskoj sposobnosti

Članak 12.b

(1) Kao dokaz o odgovarajućoj financijskoj sposobnosti priznaju se dokumenti, odnosno potvrde iz članka 10. stavka 2. ovoga Zakona koje izdaju banke iz države članice iz koje potječe ili dolazi podnositelj zahtjeva, ili druga nadležna financijska tijela koja je ta država ovlastila.

(2) Ako dokaze iz stavka 1. ovoga članka nije moguće pribaviti, kao dokaz priznaje se potvrda koju izdaje nadležno upravno tijelo u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi podnositelj zahtjeva, iz koje je vidljivo da je zahtjev financijske sposobnosti ispunjen.

Priznavanje dokaza o stručnoj osposobljenosti Članak 12.c

(1) Kao dokaz o stručnoj osposobljenosti priznaju se isprave odnosno, uvjerenja o stručnoj osposobljenosti izdana u državama članicama.

(2) Za tvrtke u državama članicama koje u skladu s nacionalnim propisima obavljaju javni cestovni prijevoz dokazom o stručnoj osposobljenosti se smatraju isprave u kojima je navedeno da je osoba navedenu djelatnost u državi članici stvarno obavljala tijekom razdoblja od tri godine, pod uvjetom, da do trenutka podnošenja potvrde obavljanje djelatnosti nije prekinuto na razdoblje dulje od pet godina.

(3) Ako se radi o pravnoj osobi potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na ime jedne od fizičkih osoba koje su odgovorne za obavljanje prijevoza.

(4) Uvjerenja izdana cestovnim prijevoznicima prije 1. listopada 1999. godine, kao dokaz stručne osposobljenosti, u skladu s propisima koji su bili važeći u Zajednici do tog datuma, smatraju se jednako važećim uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.,,

Članak 10.

U članku 13. iza stavka 6. dodaju se novi stavci 7. i 8. koji glase:

„(7) Prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije, prijevoznik je dužan dokazati da ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona.

(8) Ako podnositelj zahtjeva ne ispunjava propisane uvjete za izdavanje ili obnovu licencije, izdavatelj licencije će mu rješenjem odbiti zahtjev.“

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 9. i 10., a stavak 9. postaje stavak 11..

Članak 11.

Iza članka 16. dodaje se članak 16.a i naslov iznad koji glasi:

„Privremeno oduzimanje licencije ili izvoda licencije

Članak 16.a

(1) Ako izdavatelj licencije na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva

puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u smislu članka 9. stavka 3. i 4. ovoga Zakona, uzimajući u obzir težinu prekršaja i ukupan broj izvoda licencije, izdavatelj licencije će privremeno oduzeti licenciju, odnosno pojedini izvod licencije.

(2) Licencija ili pojedini izvod može se privremeno oduzeti domaćem prijevozniku u trajanju od jednog do dvanaest mjeseci.

(3) Rješenjem o privremenom oduzimanju licencije ili izvoda licencije izdavatelj će narediti domaćem prijevozniku da u roku od osam dana od dana primitka rješenja vrati licenciju ili izvode licencije koji ostaju kod izdavatelja za vrijeme trajanja mjere.“

Članak 12.

U članku 20. u stavku 1. iza riječi „dodjele,“ dodaju se riječi „odbijanje zahtjeva, privremeno oduzimanje,“

Članak 13.

Iza članka 21. dodaju se članci 21.a i 21.b i naslovi iznad koji glase:

„Potvrda za vozače iz država nečlanica Članak 21.a

(1) Za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza tereta potrebno je imati licenciju Zajednice i potvrdu za vozača ako je vozač državljanin države nečlanice.

(2) Potvrdu za vozača iz stavka 1. ovoga članka izdaje Ministarstvo.

(3) Potvrda se izdaje na zahtjev prijevoznika koji ima licenciju Zajednice, za svakog vozača koji nije državljanin države članice, a koji je u Republici Hrvatskoj zaposlen, u skladu s važećim propisima i uvjetima zapošljavanja i stručnog osposobljavanja vozača.

(4) Potvrdom za vozača iz stavka 1. ovoga članka potvrđuje se da je u okviru cestovnog prijevoza koji se obavlja na temelju licencije Zajednice, vozač koji je državljanin države nečlanice, a koji obavlja taj prijevoz, zaposlen u skladu s važećim propisima i uvjetima zapošljavanja i stručnog osposobljavanja vozača u Republici Hrvatskoj.

(5) U slučaju neispunjavanja uvjeta iz stavka 3. ovoga članka Ministarstvo će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanjem potvrde za vozače.

(6) Ministar propisuje obrazac potvrde za vozača, te uvjete i način korištenja.

(7) Potvrda za vozača izdaje se na ime prijevoznika uz licenciju Zajednice, koja je izdana tom prijevozniku. Potvrdom raspolaže vozač koji upravlja tim vozilom. Ovjerena kopija potvrde mora se nalaziti u vozilu za vrijeme obavljanja prijevoza i vozač je dužan dati na uvid na zahtjev inspektora cestovnog prometa.

(8) Potvrda za vozača izdaje se s rokom važenja do najviše pet godina. Potvrda je važeća samo dok su ispunjeni uvjeti na temelju kojih je izdana. U slučaju neispunjavanja uvjeta na temelju kojih je izdana, prijevoznik je dužan bez odgode, vratiti izdavatelju potvrdu za vozača.

(9) Inspekcija cestovnog prometa dužna je provoditi godišnje redovite provjere o ispunjavanju

uvjeta iz stavka 3. ovoga članka za izdavanje potvrde za vozače. Provjere moraju obuhvatiti najmanje 20% važećih potvrda za vozače.

Oduzimanje potvrde za vozače

Članak 21.b

(1) Ako izdavatelj potvrde za vozače na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u skladu s člankom 9. stavkom 3. i 4. ovog Zakona, uzimajući u obzir težinu prekršaja, izdavatelj potvrde će privremeno oduzeti potvrde za vozače.

(2) U slučaju težih ili ponovljenih lakših prekršaja koji se odnose na zlouporabu potvrde za vozače, Ministarstvo će protiv prijevoznika koji je počinio te prekršaje poduzeti sljedeće:

- odgoditi izdavanje potvrda za vozače čiji postupak izdavanja je tijeku,
- oduzeti već izdane potvrde za vozače,
- postaviti dodatne uvjete za izdavanje potvrda za vozače radi sprječavanja zlouporabe.

(3) Izdavatelj potvrde za vozače može oduzeti potvrdu za vozače prijevozniku u sljedećim slučajevima:

- ako prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdavanje potvrde za vozače,
- ako se utvrdi da je potvrda za vozače izdana na temelju netočnih podataka.

(4) Prijevoznik je dužan vratiti izdavatelju potvrde za vozače u roku od osam dana od dana primitka rješenja o privremenom oduzimanju potvrde.

(5) Ministarstvo će oduzeti potvrdu za vozače prijevozniku ako prestane ispunjavati uvjete iz stavka 3. ovog članka ili ako utvrdi da je potvrda izdana na temelju netočnih podataka.

Članak 14.

U članku 24. iza stavka 4. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„(5) U dozvolu za obavljanje prijevoza na novoj liniji nije dopušteno upisivati nove prijevoznike radi zajedničkog obavljanja prijevoza, niti je dopuštena izmjena voznog reda na toj liniji, u roku od jedne godine, od dana izdavanja dozvole..”

Dosadašnji stavci 5., 6. i 7. postaju stavci 6., 7. i 8..

Članak 15.

U članku 26. stavku 1. podstavak 1. briše se.

Članak 16.

U članku 27. u stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati dokaze iz članka 26. stavak 1. podstavaka 1.,

2., 4. i 5. ovog Zakona.“

Članak 17.

U članku 28. stavku 1. riječi: „ako ispunjava uvjete za izdavanje dozvole iz članka 26. stavak 1. ovoga Zakona“ brišu se.

Članak 18.

U članku 34. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Vozne karte prijevoznik može prodavati na autobusnim kolodvorima, u putničkim agencijama i poslovnica, kao i u autobusima tamo gdje nema autobusnog kolodvora.“

Članak 19.

U članku 56. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Pri obavljanju linijskog prijevoza putnika u tranzitu preko teritorija Republike Hrvatske, prijevoznik u autobusu mora imati izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na kojeg glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora, ovjeren kod javnog bilježnika.“

Članak 20.

Iza članka 65. dodaju se članci 65.a, 65.b i 65.c i naslovi iznad koji glase:

„Podnošenje zahtjeva za dozvolu Zajednice

Članak 65.a

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole Zajednice za redovni linijski prijevoz putnika dostavlja se nadležnom tijelu države članice na čijem teritoriju je mjesto polaska.

(2) Obrazac zahtjeva za izdavanje dozvole mora odgovarati obrascu kojeg utvrđuje Komisija.

(3) Podnositelj zahtjeva za izdavanje dozvole Zajednice dužan je zahtjevu priložiti:

- kopiju licencije Zajednice za međunarodni prijevoz putnika,
- vozni red koji omogućava nadzor usklađenosti sa zakonodavstvom Zajednice o vremenu vožnje i odmora,
- sve druge podatke informacije koje je zatražilo tijelo nadležno za izdavanje dozvola.

Postupak izdavanja dozvole Zajednice

Članak 65.b

(1) Dozvola Zajednice se izdaje uz suglasnost nadležnih tijela svih država članica na čijem teritoriju putnici ulaze ili izlaze. Tijelo koje izdaje dozvolu Zajednice prosljeđuje kopiju zahtjeva za izdavanje dozvole s kopijama svih drugih potrebnih dokumenata i svoje mišljenje nadležnim tijelima država članica na čijem teritoriju putnici ulaze i izlaze i nadležnim tijelima država članica preko čijeg teritorija se prijevoz obavlja bez ulaska i izlaska putnika.

(2) Nadležna tijela država članica od kojih je zatražena suglasnost izvještavaju tijelo nadležno za izdavanje dozvole o svojoj odluci o zahtjevu u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva. Ako tijelo nadležno za izdavanje dozvole, u roku od dva mjeseca, ne dobije zaprimi traženu suglasnost od nadležnih tijela država članica, smatra se da je suglasnost dana i može izdati dozvolu. Nadležna tijela država članica preko čijeg teritorija se obavlja prijevoz bez ulaska i izlaska putnika, mogu u roku od dva mjeseca od dana primitka zahtjeva tijelu nadležnom za izdavanje dozvole dostaviti svoje primjedbe.

(3) Tijelo nadležno za izdavanje dozvole odluku o zahtjevu donosi u skladu sa stavcima 7. i 8. ovoga članka u roku od četiri mjeseca od dana primitka zahtjeva.

(4) Dozvola se ne izdaje ako:

a) podnositelj zahtjeva nije u mogućnosti obaviti prijevoz koji je predmet zahtjeva vozilima i opremom s kojom neposredno raspolože.

b) podnositelj zahtjeva svoje poslovanje nije prethodno uskladio s nacionalnim i međunarodnim zakonodavstvom o cestovnom prijevozu, a posebno s uvjetima i zahtjevima koji se odnose na dozvole za međunarodni cestovni prijevoza putnika ili je teško prekršio zakonodavstvo o sigurnosti prometa na cestama, osobito u pogledu pravila koja se primjenjuju na vozila i vrijeme vožnje i odmora vozače;

c) u slučaju zahtjeva za produljenje dozvole, uvjeti za izdavanje dozvole nisu ispunjeni;

d) se pokaže da bi zatraženi prijevoz izravno ugrozio postojanje redovnog linijskog prijevoza za koji već postoji dozvola, osim u slučajevima ako postojeći redovni linijski prijevoz obavlja samo jedan prijevoznik ili jedna skupina prijevoznika;

e) bi obavljanje prijevoza navedenog u zahtjevu bilo usmjereno samo na najunosnije prijevoze na postojećim prometnim poveznicama;

f) država članica na temelju detaljne analize zaključi da bi navedeni prijevoz ozbiljno utjecao na opstojnost usporedivog željezničkog prijevoza na konkretnim direktnim dijelovima.

Svaka odluka donesena u skladu s ovom odredbom dostavlja se prijevozniku na kojeg se odnosi s obrazloženjem. U slučaju da međunarodni autobusni prijevoz ozbiljno utječe na opstojnost usporedivog željezničkog prijevoza na konkretnim direktnim dijelovima, država članica može uz suglasnost Komisije, privremeno ili trajno oduzeti dozvolu za obavljanje međunarodnog autobusnog prijevoza, u roku od šest mjeseci nakon dostave obavijesti prijevozniku.

Činjenica da prijevoznik nudi niže cijene od onih koje nude drugi cestovni prijevoznici ili činjenica da na konkretnoj prometnoj poveznici već djeluje drugi cestovni prijevoznik ne može biti razlog za odbijanje zahtjeva.

(5) Tijelo nadležno za izdavanje dozvole i nadležna tijela svih država članica uključenih u postupak radi davanja suglasnosti, mogu odbiti zahtjev samo iz razloga navedenih u stavku 4. ovoga članka.

(6) Ako postupak dobivanja suglasnosti za izdavanje dozvole izdavatelju dozvole ne omogućava donošenje odluke o zahtjevu, predmet se može proslijediti Komisiji u roku od pet mjeseci od dana primitka zahtjeva prijevoznika.

(7) Nakon savjetovanja s državama članicama, Komisija u roku od deset tjedana donosi odluku koja stupa na snagu unutar trideset dana od obavješćivanja konkretnih država članica.

(8) Odluka Komisije se nastavlja primjenjivati do postizanja suglasnosti između konkretnih država članica.

(9) Po okončanju postupku u skladu s ovim člankom, tijelo nadležno za izdavanje dozvole nadležnim tijelima država članica u kojima ulaze i izlaze putnici dostavlja kopije izdanih

dozvola. Kopije izdanih dozvola dostavljaju se i nadležnim tijela država preko kojih se prijevoz obavlja bez ulaska i izlaska putnika, osim ako ne navedu da ne žele biti obaviještene na takav način.

Izdavanje i produljenje dozvole Zajednice

Članak 65.c

- (1) Po okončanju postupka iz članka 85.b tijelo nadležno za izdavanje dozvole Zajednice izdaje dozvolu ili odbija zahtjev.
- (2) U odlukama kojima se odbija zahtjev moraju se navesti razlozi na kojima se odluka temelji. Na odluke o odbijanju zahtjeva prijevoznici imaju pravo prigovora.
- (3) Članak 65.b se na odgovarajući način primjenjuje i na zahtjeve za produljenje dozvola ili za promjenu uvjeta prema kojima treba obavljati prijevoz za koji se traži dozvola.
- (4) U slučaju manjih izmjena uvjeta prijevoza, posebno usklađivanja vremenskih razdoblja, cijena i voznih redova, tijelo nadležno za izdavanje dozvole, potrebne informacije o tome, dostavlja nadležnim tijelima drugih država članica.
- (5) Države članice mogu se sporazumjeti da tijelo nadležno za izdavanje dozvola samo odlučuje o promjenama uvjeta prema kojima se usluge prijevoza obavljaju.“

Članak 21.

U članku 74. stavku 3. podstavak 2. mijenja se i glasi:

„ – kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2, EURO 3, EURO 4 i EURO 5,“.

Članak 22.

Iza članka 84. dodaje se članak 84.a i naslov iznad njega koji glasi:

„ Upotreba unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta

Članak 84.a

- (1) Na teritoriju Republike Hrvatske dozvoljena je upotreba vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugog državi članici, radi obavljanja prijevoza između država članica, pod uvjetom da:
 - je vozilo registrirano u skladu s propisima druge države članice,
 - se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača,
 - vozilo u najmu koristi samo najmoprimac za vrijeme trajanja ugovora o najmu,
 - unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca.
- (2) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. ovog članka dokazuje se slijedećim dokumentima:
 - ugovorom o najmu ili ovjerenom kopijom ugovora u kojem su između ostalih navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datum, trajanje ugovora, te podaci o vozilu,

- u slučaju kada vozač nije osoba koja je unajmila vozilo, u vozilu se mora nalaziti ugovor o radu ili ovjerovljena kopija ugovora u kojem su navedeni podaci o poslodavcu i vozaču, datum, rok trajanja ugovora o radnom odnosu ili posljednji obračunski platni listić.

(3) Dokazi o ispunjavanju uvjeta iz stavka 2. ovoga članka moraju se nalaziti u vozilu.

(4) Dokumenti iz stavka 2. ovoga članka mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentom koji izdaje nadležno tijelo državne članice.

(5) Odredba ovog članka ne primjenjuje na prijevoz za vlastite potrebe.,,

Članak 23.

Iza članka 85. dodaju se članci 85.a, 85.b, 85.c i 85.d i naslovi iznad njih koji glase:

„Kabotaža u prijevozu putnika za prijevoznike Zajednice Članak 85.a

(1) Prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice mogu na području Republike Hrvatske, bez diskriminacije, na temelju nacionalnosti prijevoznika ili poslovnog nastana, na načelu uzajamnosti, privremeno obavljati unutarnji prijevoz putnika (kabotaža) bez obveze osnivanja predstavništva ili drugog oblika poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

(2) Obavljanje kabotaže u prijevozu putnika dopušteno je za slijedeće vrste prijevoza:

- za koji je sklopljen ugovor između naručitelja prijevoza i prijevoznika,
- povremeni prijevoz,

- redovni linijski prijevoz, pod uvjetom da ga obavlja prijevoznik iz druge države članice na području Republike Hrvatske, kao dio međunarodnog linijskog prijevoza putnika, pri čemu je prijevoz u gradskom i županijskom području zabranjen.

(3) Na obavljanje kabotaže u prijevozu putnika u Republici Hrvatskoj, ako nije drugačije uređeno propisima Zajednice, primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske koji se odnose na:

- cijene i uvjete prijevoza,
- mase i dimenzije cestovnih vozila,
- uvjete koji se odnose na prijevoz određenih kategorija putnika: učenika, djece i osoba sa smanjenom pokretljivošću,
- vrijeme vožnje i odmora vozača,
- porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoza.

(4) Na obavljanje kabotaže iz stavka 2. podstavka 3. ovoga članka primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske kojima se uređuje izdavanje dozvola, postupci javnog natječaja, pravci prometovanja, redovitost, kontinuitet i učestalost usluga, te itinerari, osim ako drugačije nije uređeno propisima Zajednice.

(5) Vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima u pogledu konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodni cestovni prijevoz.

(6) Odredbe stavka 3. i 4. ovoga članka primjenjuju se bez diskriminacije na temelju nacionalnosti ili poslovnog nastana, na prijevoznike iz drugih država članica i prema istim uvjetima koji važe za domaće prijevoznike.

Članak 85.b

(1) Ako se kabotaža obavlja kao povremeni prijevoz putnika, u vozilu se mora nalaziti putni list, kojeg je vozač dužan dati na uvid inspektoru cestovnog prometa ili ovlaštenom službeniku Carinske uprave.

(2) Ako se kabotaža obavlja kao posebnih linijski prijevoz putnika, u vozilu se mora nalaziti izvornik ugovora sklopljen između naručitelja i prijevoznika ili njegova ovjerena kopija.

Kabotaža u prijevozu tereta za prijevoznika Zajednice

Članak 85.c

(1) Prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice i čiji vozači ako su državljani države nečlanice imaju potvrdu za vozače mogu na području Republike Hrvatske na načelu uzajamnosti i na privremenoj osnovi obavljati unutarnju prijevoz tereta (kabotaža).

(2) Prijevoznici iz stavka 1. ovog članka ne moraju osnivati predstavništva ili druge oblike poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

(3) Na obavljanje kabotaže u Republici Hrvatskoj, ako nije drugačije uređeno propisima Zajednice, primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske koji se odnose na:

- cijene i uvjete prijevoza,
- mase i dimenzije cestovnih vozila,
- uvjete koji se odnose na obavljanje određenih vrsta prijevoza tereta, posebno prijevoza opasnih tvari, lakokvarljivih namirnica i živih životinja,
- vrijeme vožnje i odmora vozača,
- porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoza.

(4) Vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima u pogledu konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodni cestovni prijevoz.

(5) Odredbe stavka 3. i 4. ovog članka primjenjuju se bez diskriminacije na temelju nacionalnosti ili poslovnog nastana, na prijevoznike iz drugih država članica i prema istim uvjetima koji važe za domaće prijevoznike

Mjere u slučaju krize na tržištu

Članak 85.d

(1) U slučaju krize i ozbiljnih poremećaj na tržištu prijevoza putnika i tereta u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja prijevoza između država članica i kabotaže, Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Komisiji pri Europskoj zajednici za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika, te dostaviti informacije o mjerama koja namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.

(2) Mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati

najviše šest mjeseci s mogućnošću jednokratnog produljenja.

(3) Kriza, odnosno ozbiljni poremećaji iz stavka 1. ovog članka znači pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske će u slučaju stanja iz stavka 1. ovog članka osnovati poseban krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad i gospodarstvo i predstavnika prijevoznika. Krizni odbor koji vodi ministarstvo predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.

(5) Krizni odbor surađuje s odgovarajući tijelima drugih država članica.,,

Članak 24.

Članak 90. mijenja se i glasi:

„Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti u skladu sa utvrđenom kategorijom.“

Članak 25.

U članku 95. stavku 1. riječi: „i cesta“ brišu se.

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Inspekcija cestovnog prometa u obavljanju inspeksijskog nadzora prijevoza može koristiti posebno označena službena vozila s posebnom svjetlosnom i tehničkom opremom, kojom se naređuju propisani znakovi na koji su se vozači koji obavljaju prijevoz sukladno odredbama ovog Zakona dužni zaustaviti na mjestu koje odredi inspektor.

(4) Vrstu svjetla i znakova, te način i postupak iskazivanja posebnih znakova putem svjetlosne i tehničke opreme propisuje ministar uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove.“

Stavak 3. postaje stavak 5..

Članak 26.

U članku 97. stavak 1. iza točke 4. dodaju se točke 5.i 6., koje glase:

„5. ako izda Potvrdu o stručnoj osposobljenosti osobi koja nije prošla obavezno periodičko stručno usavršavanje i položila stručnu osposobljenost (članak 5.c stavak 2. ovoga Zakona),
6. ako obavlja kabotažu u suprotnosti s odredbom članka 85.a, 85.b i 85.c ovoga Zakona.“

U stavku 2. riječi „od 5.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima „od 7.000,00 do 10.000,00 kuna“.

U stavku 2. iza riječi: „prijevoznik-fizička osoba“ dodaju se riječi: „ili druga fizička osoba“.

Iza stavak 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 1. i članka 2. ovog članka, prijevozniku-pravnoj osobi, prijevozniku-fizičkoj osobi ili drugoj fizičkoj osobi može se izreći zaštitna mjera oduzimanja vozila kojim je počinjen prekršaj. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.“

Članak 27.

U članku 98. stavku 3. riječi: „od 2.000,00 do 7.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 5.000,00 do 7.000,00.“

Članak 28.

U članku 99. stavku 1. dodaje se nova točka 1. koja glasi:

„1. ako dopusti da njegovim vozilom upravlja vozač koji ne ispunjava uvjete iz članka 4.d ovoga Zakona.“

Dosadašnje točke 1., 3., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 10. postaju točke 2.,3.,4.,5.,6.,7.,8.,9.,10. i 11.

U stavku 3. riječi: „od 1.000,00 do 5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 5.000,00 do 7.000,00.“

Članak 29.

U članku 100. stavak 1. u točki 1. broj „3.“ zamjenjuje se brojem „1.“.

Iza točke 14. dodaju se nove točke 15., 16., 17., 18. i 19. koje glase:

„15. ako prijevoznik obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 18. ovoga Zakona,

16. ako domaći prijevoznik ne vrati licencijsku ili izvod licencijske izdavatelju skladno odredbi članka 16.a stavak 3. ovoga Zakona,

17. ako obavlja prijevoz s unajmljenim vozilima bez vozača za cestovni prijevoz tereta u suprotnosti s odredbom članka 84.a ovoga Zakona,

18. ako se u vozilu ne nalazi dokaz o ispunjavanju uvjeta iz članka 84.a stavak 3. ovoga Zakona.,

19. ako u vozilu nema potvrde za vozače ili ako potvrdu ne vrati izdavatelju skladno odredbi članka 21.a stavak 7. i 8. i članka 21.b stavak 4. ovoga Zakona.“

U stavku 3. riječi: „od 1.000,00 do 3.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 5.000,00 do 7.000,00.“

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Novčanom kaznom od 5.000,00 kuna kaznit će se vozač ako ne postupi sukladno odredbi članka 23. stavak 2. ovog Zakona.“

Članak 30.

U članku 101. stavak 1. dodaje se točka 1. koja glasi:

„1. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 7. stavak 1. ovoga Zakona,

Dosadašnje točke 1., 2., 3. i 4. postaju točke 2., 3., 4. i 5..

Iza točke 5. dodaje se točka 6. koja glasi:

„6. ako fizička osoba obavlja poslove vozača suprotno odredbi članka 5a. i članka 5d. ovoga Zakona.“

Članak 31.

U članku 103. stavak 3. riječi: „osim s odredbom članka 6. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, s kojom se moraju uskladiti do 1. siječnja 2012. godine“ brišu se.

Iza stavka 4. dodaju se stavci 5., 6., 7. i 8. koji glase:

„(5) Osobe iz članka 11. stavka 4. ovoga Zakona dužne su u roku od dvije godine od dana stupanja snagu ovoga Zakona položiti posebni dio ispita.

(6) Osobe koje ne polože posebni dio ispita sukladno stavku 5. ovoga članka, prestaju ispunjavati uvjet stručne osposobljenosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

(7) Trgovačka društva, javna ustanova, služba-vlastiti pogon koje su osnivale jedinice lokalne (regionalne) samouprave za obavljanje komunalne djelatnosti dužni su ishoditi licenciju sukladno odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.“

Članak 32.

U članku 105. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

(3) Odredba članka 4. Zakona prestaje važiti na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.“

„(4) Odredba članka 86. ovoga Zakona prestaje važiti za motorna vozila registrirana u državama članicama, na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Članak 33.

Ministar će donijeti propise za provedbu ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 34.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o prijevozu u cestovnom prometu.

Članak 35.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredbi članaka 4.a, 4.b, 4.c, 4.d, 4.e, 4.f, 4.g, 4.h, 12.a, 12.b, 12.c, 21.a, 21.b, 65.a, 65.b, 65.c, 84.a, 85.a, 85.b, 85.c i 85.d, koji stupaju na snagu na dan prijama Republike Hrvatske u Europsku uniju.

VI. OBRAZLOŽENJE ČLANAKA

Članak 1.

Izmjenama i dopunama točke 6., 17., 28. i 49. članka 2. Zakona, te dodavanjem novih pojmova, pojedini pojmovi koji se koriste u Zakonu se usklađuju sa pojmovima Europske unije, i to pojam; javni linijski prijevoz putnika, povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu i vozač vozila.

Članak 2.

Člankom 3. ovog Zakona dodaju se podnaslovi i članci 4.a, 4.b, 4.c, 4.d, 4.e, 4.f, 4.g i 4.h kojima se uređuje početna kvalifikacija i periodička izobrazba vozača koji upravljaju vozilima kategorije C1, C1+E, C, C+E, D i D+E., izuzeća od naprijed navedenih obveza su propisana odredbom članka 4b. ovog Zakona, dok je ostalim člancima uređen način stjecanja početnih kvalifikacija, izuzeća od obveze stjecanja početnih kvalifikacija, načina obavljanja periodičke izobrazbe, mjesta obuke vozača, način odabira centara za osposobljavanje vozača, te način označavanja, odnosno unošenja podataka u vozačke dozvole.

Članak 3.

Ovim se člankom predlaže brisanje odredbe članka 5. Zakona kojim se uređuju uvjeti za vozača u odnosu na godine života re određene godine radnog staža za upravljanjem teretnim motornim vozilima čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg, odnosno, autobusima, s obzirom da se člankom 2. ovog Prijedloga Zakona usklađuje područje početnih kvalifikacija i periodičke obuke vozača

Članak 4.

U članku 4. Prijedloga Zakona preloženo je brisanje stavaka 1. i 2. članka 6. Zakona kojima je bilo ograničeno obavljanje djelatnosti prijevoza putnika i tereta vozilima mlađim od 18. godina, odnosno 10 godina kada se obavlja posebni linijski prijevoz učenika od i do škole.

Brisanjem ovih odredbi, kako je predloženo, ukida se ovaj posebni uvjet za vozila.

Za sigurnost prometa na cestama bitna je tehnička ispravnost vozila koja mora biti redovno kontrolirana kao i uvjetovana tehničkim uvjetima koje osiguravaju postavljeni standardi.

Iako su navedene odredbe Zakona utjecale na svijest prijevoznika u smislu prihvaćanja nužnosti procesa pomlađivanja voznog parka i obveze podizanja razine tehničke sigurnosti vozila kojima se obavlja prijevoz putnika, poglavito djece, pristupilo se izradi izmjena i dopuna predmetnog Zakona. U predloženim izmjenama i dopunama Zakona na jasan će se način implementirati sadašnje tumačenje da starost vozila nije uvjet za obavljanje djelatnosti

cestovnog prijevoza, već njihova tehnička ispravnost, te se pripremljenim izmjenama i dopunama Zakona članka 6. neće propisivati administrativna zabrana licenciranja vozila starijih od 18, odnosno 10 godina.

Od usvajanja i stupanja na snagu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu u prosincu 2004. godine, Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture donijelo je nekoliko propisa kojima se uređuju tehnička ispravnost vozila i sigurnost prometa, te se njihovom dosljednom primjenom i stalnom kontrolom svih ovlaštenih tijela može se na kvalitetniji način utjecati na tehnički i sigurnosni aspekt vozila kojima se obavlja cestovni prijevoz. Navedeni propisi su Pravilnik o posebnim uvjetima za vozila kojima se obavlja javni cestovni prijevoz i prijevoz za vlastite potrebe („Narodne novine“ broj 120/05) te Pravilnik o tehničkim uvjetima vozila u prometu na cestama („Narodne novine“ broj 92/05) koje je donijelo nadležno Ministarstvo

Osim navedenog donesen je i Pravilnik o uvjetima koje moraju ispunjavati vozila kojima se prevoze djeca (NN 8/06) uz suglasnost ministra nadležnom za obrazovanje koji propisuje posebne uvjete kojima moraju udovoljavati vozila kojima se prevoze djeca, i koji je usklađen sa europskim standardima, a čije donošenje ima za cilj pooštavanje tehničke ispravnosti i opremljenosti vozila kojima se prevozi posebno osjetljiva kategorija putnika-djeca.

Autobusi i teretna motorna vozila koja se koriste u javnom cestovnom prijevozu tijekom godine podliježu redovnim, preventivnim i izvanrednim tehničkim pregledima. Dakle, mehanizmi kontrole su uređeni propisima, a kroz to i mogućnost da tehnički neispravna i nesigurna vozila, ne sudjeluju u prometu.

Članak 5.

Predloženim brisanjem podstavaka 6. stavak 4. članka 7. Zakona uvodi se obveza ishođenja licencije (akta kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta) za prijevoz koji obavljaju trgovačka društva, javne ustanove, službe-vlastiti pogon koje osniva jedinica lokalne samouprave za obavljanje komunalne djelatnosti (Zagrebački električni tramvaj, Čistoća d.o.o. i ostali).

Dosadašnjom odredbom članka 7. stavak 4. podstavak 6. Zakona naprijed navedeni subjekti bili su oslobođeni obveze ishođenja licencije, te je nužno predloženim brisanjem tu obvezu uvesti. Predloženim brisanjem, odnosno uvođenjem obveze ishođenja licencije za naprijed navedene subjekte, provodi se daljnje usklađivanja sa pravnom stečevinom EU-a u području pristupa u djelatnost.

Također, istim člankom izmijenjen je stavak 7. članka 7. Zakona kojim je dano ovlaštenje ministru da donese propis o obrascu licencije i potvrdi o prijevozu za vlastite potrebe te način korištenja i vođenja evidencije o izdanim licencijama i izdanim potvrdama za obavljanje prijevoza za vlastite potrebe.

Članak 6.

Člankom 6. ovog Prijedloga Zakona predlaže se izmjena stavka 1. članka 10. Zakona u kojem se usklađuje visina novčanih iznosa kojima prijevoznik dokazuje financijsku sposobnost, kao jedan od uvjeta za ishođenje licencije i to za prvo vozilo koji iznos je ostao 65.000,00 kuna, te 36.000,00 kuna za svako slijedeće vozilo, dok su brisani iznosi koji su se odnosili na prvu skupinu vozila u visini od 13.000,00 kuna, te 70.000,00 kuna za svaku slijedeću skupinu vozila.

Nadalje, predloženim izmjenama stavka 4. članka 10. propisana je iznimka u iznosu kod dokazivanja financijske sposobnosti za unutarnji prijevoz u cestovnom prometu za domaćeg prijevoznika i to u iznosu od 45.000, 00 kuna za prvo vozilo i 25.000.00 kuna za svako slijedeće vozilo. Ovim se prijedlogom Zakona uvodi postupno povećanje financijskih iznosa u unutarnjem prijevozu, do punopravnog članstva, kada će se financijska sposobnost izjednačiti u unutarnjem i međunarodnom prijevozu. Navedena iznimka vrijedi samo do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Članak 7.

Člankom 7. izmjena i dopuna Zakona mijenjaju se stavci 2., 3. i 4. članka 11. i dodaju stavci 5., 6., 7. i 8. Zakona koji se odnose na stručnu osposobljenost na način da se točno definira područje koje obuhvaća Ispit o stručnoj osposobljenosti i to znanja iz građanskog, gospodarskog, radnog i socijalnog prava, poreznih propisa, poslovanja i financijskog upravljanja, pristupa tržištu prijevoznih usluga, tehničkih standarda i aspekata poslovanja, te sigurnosti u cestovnom prometu.

Nadalje je propisano je da se za izdavanje licencije za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu potrebna znanja odnose se na znanja potrebna za obavljanje unutarnjeg cestovnog prijevoza, te da se provjera znanja sastoji od obveznog pismenog ispita koji može biti dopunjen usmenim ispitom.

Stavkom 3. prijedloga Zakona propisano je izuzeće od obveze polaganja ispita za osobe koje imaju višu ili visoku stručnu spremu cestovnog smjera, dok je prijedlogom stavka 4. propisano oslobađanje od ispita za osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom, ali uz uvjet polaganja posebnog dijela ispita.

Novost u odnosu na važeće odredbe članka 11. Zakona je da osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom ipak moraju polagati posebni dio Ispita.

Također novim se stavkom 8. članka 11. ovog Zakona propisuje da će osobe koje imaju završenu višu ili visoku naobrazbu pravnog, ekonomskog ili strojarskog smjera biti oslobođene polaganja dijela ispita iz predmeta koje su tijekom svog obrazovanja polagali.

Članak 8.

Sukladno izmjenama odredbi koje se odnose na stručno osposobljavanje, člankom 7. ovog Zakona daje se ovlaštenje ministru nadležnom za promet da donese Program ispita o stručnoj osposobljenosti za unutarnji i međunarodni cestovni prijevoz, da utvrđuje popis predmeta koje su dužne polagati osobe iz članka 11. stavak 4., 5. i 8. ovog Zakona, te propisuje sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti.

Članak 9.

Člankom 9. ovog Zakona dodaju se novi podnaslovi i članci 12.a, 12.b i 12.c kojima se dopunjuju odredbe Zakona odredbama o načinu priznavanja dokaza o dobrom ugledu kao jednom od uvjeta za ishođenje licencije, i to za pravne ili fizičke osobe- obrtnike koje imaju sjedište ili prebivalište u RH, koje dobar ugled dokazuju izvodom iz kaznene evidencije i

evidencije o prekršajima. Izvod iz kaznene evidencije i evidencije o prekršajima, po službenoj dužnosti, pribavlja tijelo koje odlučuje o zahtjevu.

Također istim je člankom propisano da ako takva evidencija ne postoji, priznaje se izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe dana pod prisegom i ovjerena kod javnog bilježnika.

Člankom 12.a stavak 2. ovog Zakona propisano je za pravne i fizičke osobe-obrtnike koje imaju sjedište ili prebivalište u državama članicama, kao dokaz dobrog ugleda priznaje se uvjerenje nadležnog sudskog ili upravnog tijela u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi, iz kojeg je vidljivo da je uvjet dobrog ugleda ispunjen.

Stavkom 3. istog članka Zakona je propisano da ako država članica iz koje podnositelj zahtjeva dolazi ne izda traženo uvjerenje iz stavka 2. ovoga članka, kao dokaz priznaje se izjava odgovorne osobe u pravnoj osobi ili fizičke osobe dana pod prisegom pred nadležnim sudskim ili upravnim tijelom, odnosno javnim bilježnikom u državi članici iz koje potječe ili dolazi. Nadležno sudsko ili upravno tijelo ili javni bilježnik izdaje potvrdu kojom se potvrđuje vjerodostojnost izjave koja je dana pod prisegom.

Za sve isprave koje se navode u stavcima 1., 2. i 3. ovoga članka propisano je da ne smiju biti starije od tri mjeseca.

Kroz predložene članke Zakona provodi se daljnje usklađivanje zakonodavstva RH sa pravnom stečevinom EU u područje dokazivanja dobrog ugleda za domaće prijevoznike kao i za prijevoznike koji imaju sjedište ili prebivalište na području Zajednice.

U članku 12.b ovog Zakona određeno je da se kao dokaz o odgovarajućoj financijskoj sposobnosti, odnosno, da se potvrde iz članka 10. stavka 2. Zakona koje izdaju banke iz države članice iz koje potječe odnosno dolazi podnositelj zahtjeva, ili druga nadležna financijska tijela koja je ta država ovlastila, priznaju kao dokazi.

Stavkom 2. istog članka Zakona je propisano da ako dokaze iz naprijed navedenog stavka moguće pribaviti, kao dokaz priznaje se potvrda koju izdaje nadležno upravno tijelo u državi podrijetla ili državi iz koje dolazi podnositelj zahtjeva, iz koje je vidljivo da je zahtjev financijske sposobnosti ispunjen.

Člankom 12.c ovog Zakona utvrđuju se dokazi o stručnoj osposobljenosti te je tako stavkom 1. propisano da se kao dokaz o stručnoj osposobljenosti priznaju isprave iz stavka 6. članka 11. ovoga Zakona odnosno, uvjerenja o stručnoj osposobljenosti izdana u državama članicama.

Za tvrtke koje su, u skladu s nacionalnim propisima, u Grčkoj bile ovlaštene obavljati unutarnji ili međunarodni cestovni prijevoz tereta ili putnika prije 1. siječnja 1981., odnosno u drugim državama članicama zajednice prije 1. siječnja 1975. dostatnim dokazom o stručnoj osposobljenosti se smatraju potvrde u kojima je navedeno da je osoba navedenu djelatnost u državi članici stvarno obavljala tijekom razdoblja od tri godine, pod uvjetom, da do trenutka podnošenja potvrde obavljanje djelatnosti nije prekinuto na razdoblje dulje od pet godina.

Ako se radi o pravnoj osobi, potvrda iz stavka 2. ovoga članka izdaje se na ime jedne od fizičkih osoba koje su odgovorne za obavljanje prijevoza.

Uvjerenja izdana cestovnim prijevoznicima prije 1. listopada 1999. godine, kao dokaz stručne osposobljenosti, u skladu s propisima koji su bili važeći u Zajednici do tog datuma, smatraju se jednako vrijednima uvjerenjima koja se izdaju u skladu s ovim Zakonom.,,

Članak 10.

Člankom 10. ovog Zakona izmijenjen članak 13. na način da su se dodala dva stavka 7. i 8. kojima se obavezuje prijevoznik da prilikom podnošenja zahtjeva za obnovu licencije, najmanje svakih pet godina mora dokazati da ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga Zakona, te ukoliko prijevoznik te uvjete ne ispunjava izdavatelj licencije će mu rješenjem odbiti zahtjev.

Članak 11.

Člankom 11. ovog Zakona dodan je novi članak 16.a Zakona kojim se uređuje privremeno oduzimanje licencije ili izvoda licencije, odnosno kojim je propisano da ako izdavatelj licencije na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcijskih službi ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u skladu člankom 9. stavkom 3. i 4. ovoga Zakona, izdavatelj licencije će privremeno oduzeti licenciju, odnosno pojedini izvod licencije ali pri tome mora uzeti u obzir težinu prekršaja i ukupan broj izvoda licencije.

Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da se licencija ili pojedini izvod može se privremeno oduzeti domaćem prijevozniku u trajanju od jednog do dvanaest mjeseci, dok je stavkom 3. propisano da će se rješenjem o privremenom oduzimanju licencije ili izvoda licencije narediti domaćem prijevozniku da u roku od osam dana od dana primitku rješenja vrati licenciju ili izvode licencije koji ostaju kod izdavatelja za vrijeme trajanja mjere.

Članak 12.

Ovim se člankom proširuje primjena Poglavlja II. Zakona (licencije) i na odbijanje zahtjeva i privremeno oduzimanje, a ne samo na uvjete i postupak dodjele, oduzimanje, promjenu podataka i druga prava a sukladno predloženim izmjenama u članku 16a. ovog Zakona.

Članak 13.

Člankom 13. ovog Zakona dodaju se novi podnaslovi i članci 21.a i 2.b kojima se uređuje izdavanje potvrde za vozače iz država nečlanica, kao i oduzimanje potvrde za vozače, a kojim se člancima Zakona usklađuje zakonodavstvo RH sa pravnom stečevinom EU-a.

Navedenim člancima propisano je da potvrdu za vozače ako je vozač državljanima države nečlanice koja je potrebna uz licenciju Zajednice za obavljanje međunarodnog prijevoza tereta, a koju izdaje Ministarstva, temeljem zahtjeva prijevoznika i to za svakog vozače koji nije državljanin države članice Zajednice i koji je zaposlen u Republici Hrvatskoj.

Nadalje je propisano da ukoliko nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde za vozače da će Ministarstvo rješenjem odbiti zahtjev, te da će ministar propisati obrazac potvrde za vozače, uvjete za korištenje te mjere za sprečavanje krivotvorenja.

Stavkom 7. istog članka Zakona propisano je da se potvrda izdaje na ime prijevoznika uz licenciju Zajednice, a da potvrdom raspolaže vozač koji i upravlja tim vozilom, a da se ovjerena kopija potvrde mora nalaziti u vozilu koju je dužan vozač dati na uvid ovlaštenim inspektorima.

Stavkom 8. istog članka Zakona propisano je da se potvrda za vozače izdaje s rokom važenja do najviše pet godina, te da je potvrda važeća samo dok su ispunjeni uvjeti na temelju kojih je izdana, a u slučaju neispunjavanja uvjeta na temelju kojih je izdana, prijevoznik je dužan bez odgode, vratiti izdavatelju potvrdu za vozače.

Stavkom 9. propisana je obveza inspekciji cestovnog prometa za provođenje godišnje redovite provjere o ispunjavanju uvjeta iz stavka 3. ovoga članka koje se odnose na uvjete za izdavanje potvrde za vozače, te da te provjere moraju obuhvatiti najmanje 20% važećih potvrda za vozače.

Člankom 21.b ovog Zakona propisano je da ako izdavatelj potvrde za vozače na temelju vlastitih saznanja ili na temelju izvješća inspekcije cestovnog prometa ili Carinske uprave utvrdi da je prijevoznik u zadnje dvije godine više od dva puta pravomoćnom odlukom prekršajnog suda bio kažnjen za teži prekršaj u skladu s člankom 9. stavkom 3. i 4. ovog Zakona, uzimajući u obzir težinu prekršaja, izdavatelj potvrde će privremeno oduzeti potvrde za vozače.

Stavkom 2. istog članka propisano je da u slučaju težih ili ponovljenih lakših prekršaja koji se odnose na zlouporabu potvrde za vozače, Ministarstvo protiv prijevoznika koji je počinio te prekršaje može: odgoditi izdavanje potvrda za vozače čiji postupak izdavanja je tijeku, oduzeti već izdane potvrde za vozače, te postaviti dodatne uvjete za izdavanje potvrda za vozače radi sprječavanja zlouporabe.

Nadalje, stavkom 3. istog članka Zakona dano je ovlaštenje izdavatelju potvrde za vozače da može rješenjem oduzeti potvrdu za vozače prijevozniku ako prestane ispunjavati bilo koji od uvjeta za izdavanje potvrde za vozače ili ako se utvrdi da je potvrda za vozače izdana na temelju netočnih podataka, te je prijevoznik dužan vratiti izdavatelju potvrde za vozače u roku od osam dana od dana primitka rješenja o privremenom oduzimanju potvrde.

Također kako je propisano stavkom 5. istog članka Ministarstvo će oduzeti potvrdu za vozače prijevozniku ako prestane ispunjavati uvjete iz stavka 3. ovog članka ili ako utvrdi da je potvrda izdana na temelju netočnih podataka.

Odredbe članaka 21a. i 21.b početi će se primjenjivati od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, a što je utvrđeno i u prijelaznim i završnim odredbama ovog Zakona.

Članak 14.

Člankom 14. ovog Zakona dodan je novi stavak 5. iza stavka 4. u članku 24. Zakona kojim se onemogućava upisivanje novih prijevoznika u dozvolu radi obavljanja zajedničkog prijevoza i to u roku od najmanje jedne godine od dana izdavanja dozvole.

Naime, prema dosadašnjem iskustvu i praksi, dio prijevoznika obraćao bi se izdavateljima dozvole sa zahtjevom da se u dozvolu upiše novi prijevoznik, s kojim je sklopio *nakon* izdavanja dozvole za obavljanje prijevoza na odobrenoj liniji ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji, a što bi često imalo za posljedicu za faktički prijevoz putnika ne obavlja prijevoznik kojem je izvorno dodijeljena dozvola, već prijevoznik koji se naknadno (nakon izdavanja dozvole) upisao kao prijevoznik.

Kako se takvi postupci ne bi ponavljali tijekom i nakon izdavanja dozvola, te kako bi se prijevoz putnika obavljao u skladu sa izdanom dozvolom od strane prijevoznika koji je i podnio zahtjev, predloženo je ograničenje, odnosno obveza samostalnog obavljanja prijevoza u roku od jedne godine od dana izdavanja dozvole.

Članak 15.

Predloženim brisanjem stavka 1. podstavaka 1. u članku 26. briše se i obveza prijevozniku da prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole za obavljanje javnog linijskog prijevoza putnika prilaže licenciju za obavljanje prijevoza putnika. Izdavatelj dozvole koji je i nadležan za izdavanje licencije kao nadležno tijelo po službenoj će dužnosti pribaviti licenciju, te je na taj način prijevoznicima biti omogućeno pojednostavljivanje postupka podnošenja zahtjeva za izdavanje dozvole.

Članak 16.

Člankom 16. ovog Zakona mijenja se stavak 2. članka 27. Zakona na način da se točno propisuje koje dokumente prijevoznik mora dostaviti u slučaju kada podnosi zahtjev za obnovu dozvole nadležnom izdavatelju dozvole. Prijevoznik u slučaju podnošenja zahtjeva za obnovu dozvole prilaže: usklađeni vozni red, dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu, itinerar u odgovarajućem mjerilu, te pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika.

Članak 17.

Članom 17. ovog Zakona u stavku 1. članku 28. Zakona brišu se riječi „ako ispunjava uvjete za izdavanje dozvole iz članka 26. stavak 1. Zakona“ jer su iste suvišne u kontekstu obveze obnove dozvole prijevozniku od strane izdavatelja dozvole, odnosno, sada je jasnije rečeno da se dozvola neće obnoviti ako nadležno tijelo utvrdi da prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži dozvolu, odnosno da se nije pridržavao tijekom razdoblja važenja dozvole uvjeta iz voznog reda, odnosno, ako je u prethodnom razdoblju važenja dozvole više od dva puta kršio propise.

Članak 18.

Predloženim brisanjem riječi „organiziranog prodajnog mjesta“ u članku 34. stavku 1. Zakona jasno se definira mjesto prodaje voznih karata, odnosno obveza njihove prodaje samo na autobusnim kolodvorima, putničkim agencijama, poslovnicama, kao u i autobusima, ali samo tamo gdje nema organiziranog prodajnog mjesta.

Članak 19.

Ovim se člankom predlaže dodavanje stavka 2. u članku 56. Zakona kojim je propisana obveza prijevozniku da prilikom obavljanju linijskog prijevoza putnika u tranzitu preko teritorija Republike Hrvatske, u autobusu mora imati izvornik dozvole koji glasi na prijevoznika koji obavlja prijevoz ili izvornik dozvole i ugovor o podvozarstvu sklopljen između prijevoznika na

kojeg glasi dozvola i prijevoznika koji obavlja prijevoz na temelju ugovora, ovjeren kod javnog bilježnika.“

Članak 20.

Ovim se člankom Zakona uređuje postupak za podnošenje zahtjeva za izdavanje dozvole Zajednice za obavljanje redovnog linijskog prijevoza putnika, izgled obrazca, te postupak izdavanja dozvole i dokumenti koje je potrebno dostaviti uz zahtjev.

Članak 21.

Člankom 21. ovog Zakona mijenja se stavak 3. podstavak 2. članka 74. Zakona koja je jedan od osnovnih mjerila za raspodjelu stranih dozvola prijevoznicima, a odnosi se na kvalitetu voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim od EURO 0 do EURO 5, a što je u skladu sa stvarnim stanjem i kvalitetom voznog parka prijevoznika koji obavljaju prijevoz tereta. Također, na ovaj se način usklađuje mjerilo koje se odnosi na tehnički suvremenije i ekološki prihvatljivije vozilo čija nabavka mora imati za posljedicu povećanje broja bodova za raspodjelu dozvola.

Članak 22.

Člankom 22. ovog Zakona dodaje se novi podnaslov i članak 84a. kojim se uređuje područje upotrebe unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta.

Predmetnim se člankom Zakona propisuje da Republika Hrvatska na svom području dopušta upotrebu vozila koja su unajmili prijevoznici koji imaju poslovni nastan u drugog državi članici Zajednice, radi obavljanja prijevoza između država članica. Međutim takav se prijevoz može obavljati pod uvjetima da je vozilo registrirano u skladu sa propisima druge države članice, da se ugovor odnosi samo na najam vozila bez vozača, da se vozilo može koristiti samo za vrijeme trajanja ugovora o najmu, te da unajmljenim vozilom upravlja samo vozač zaposlen kod najmoprimca.

Nadležno tijelo koje utvrđuje ispunjavanje uvjeta iz naprijed citiranog stavka 1. ovog članka dokazuje se ugovorom o najmu ili ovjerenom kopijom ugovora u kojem su između ostalih navedeni podaci o najmodavcu i najmoprimcu, datum, trajanje ugovora, te podaci o vozilu, a u slučaju kada vozač nije osoba koja je unajmila vozilo, ugovorom o radu ili ovjerenom kopijom ugovora kojem su između ostalih navedeni podaci o poslodavcu i zaposleniku, datum, trajanje ugovora o radnom odnosu ili posljednji obračunski platni listić.

Svi se naprijed navedeni dokazi o ispunjavanju uvjeta moraju se nalaziti u vozilu i mogu se zamijeniti odgovarajućim dokumentom koji izdaje nadležno tijelo državne članice.

Također, stavkom 5. ovog članka utvrđeno je da se upotreba unajmljenih vozila bez vozača za cestovni prijevoz tereta ne primjenjuje na prijevoz za vlastite potrebe, dakle na prijevoz tereta koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe radi zadovoljavanja svojih proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svoje djelatnosti.

Ovaj se članak Zakona počinje primjenjivati od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj

uniji, a što je i definirano u prijelaznim o završnim odredbama ovog Zakona.

Članak 23.

Člankom 23. ovog Zakona dodaju se novi podnaslovi i članci 85a., 85b.,85c., i 85d. kojima se uređuje područje kabotaže (*prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj koji obavlja strani prijevoznik*) u prijevozu putnika i tereta za prijevoznike Zajednice, te mjere u slučaju krize na tržištu.

Člankom 85a. propisano je da Prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice mogu na području Republike Hrvatske, bez diskriminacije, na temelju nacionalnosti prijevoznika ili poslovnog nastana, privremeno obavljati unutarnji prijevoz putnika (kabotaža) bez obveze osnivanja predstavništva ili drugog oblika poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

Međutim obavljanje kabotaže na području RH dopušteno je za prijevoza za koji je sklopljen ugovor između naručitelja prijevoza i prijevoznika, za povremeni prijevoz, te za redovni linijski prijevoz, ali pod uvjetom da ga obavlja prijevoznik iz druge države članice na području Republike Hrvatske, kao dio međunarodnog linijskog prijevoza putnika, pri čemu je prijevoz u gradskom i županijskom području zabranjen.

Kabotaže u prijevozu putnika u Republici Hrvatskoj, obavlja se sukladno važećim propisima Republike Hrvatske, osim ako nije drugačije uređeno propisima Zajednice, i to onima koji se odnose na cijene i uvjete prijevoza, mase i dimenzije cestovnih vozila, uvjete koji se odnose na prijevoz određenih kategorija putnika (učenika, djece i osoba sa smanjenom pokretljivošću), vrijeme vožnje i odmora vozača, kao i propisi koji se odnose porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoza.

Kabotaža podliježe propisima kojima se uređuje izdavanje dozvola, postupci javnog natječaja, pravci prometovanja, redovitost, kontinuitet i učestalost usluga, te itinerari, osim ako drugačije nije uređeno propisima Zajednice, a vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima u pogledu konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodni cestovni prijevoz.

Posebno je naglašeno stavkom 6. ovog članka da se isti primjenjuje bez diskriminacije na temelju nacionalnosti ili poslovnog nastana, na prijevoznike iz drugih država članica i prema istim uvjetima koji vrijede za domaće prijevoznike.

Nadalje **člankom 85b.** je propisano da ako se kabotaža obavlja kao povremeni prijevoz putnika, prijevoznik mora imati u vozilu putni list, koji je dužan dati na uvid inspektoru cestovnog prometa ili ovlaštenom službeniku Carinske uprave, a ako se kabotaža obavlja kao posebnih linijski prijevoz putnika, prijevoznik mora imati u vozilu izvornik ugovora sklopljen između naručitelja i prijevoznika ili njegovu ovjerenu kopiju.

Člankom 85c. uređeno je područje kabotaže u prijevozu tereta za prijevoznika Zajednice, te je propisano da prijevoznici koji imaju licenciju Zajednice mogu na području Republike Hrvatske na načelu uzajamnosti i na privremenoj osnovi obavljati unutarnju prijevoz tereta (kabotaža), te da ti prijevoznici ne moraju osnivati predstavništva ili druge oblike poslovnog nastana u Republici Hrvatskoj.

Kao i u slučaju obavljanja kabotaže u prijevozu putnika, prilikom obavljanja kabotaže u

prijevozu tereta primjenjuju se važeći propisi Republike Hrvatske koji se odnose na cijene i uvjete prijevoza: mase i dimenzije cestovnih vozila, uvjete koji se odnose na obavljanje određenih vrsta prijevoza tereta, posebno prijevoza opasnih tvari, lakokvarljivih namirnica i živih životinja, vrijeme vožnje i odmora vozača, te porez na dodanu vrijednost na usluge prijevoz.

Vozila kojima se obavlja kabotaža moraju udovoljavati istim tehničkim standardima u pogledu konstrukcije i opreme vozila, kao i vozila kojima se obavlja međunarodnim cestovni prijevoz.

Člankom 85d. propisano se mjere i postupci te nadležna tijela u slučaju krize i ozbiljnih poremećaj na tržištu prijevoza putnika i tereta u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja kabotaže. U tom slučaju Vlada Republike Hrvatske može uputiti prijedlog Komisiji pri Europskoj zajednici za usvajanje mjera za zaštitu domaćih prijevoznika, te dostaviti informacije o mjerama koja namjerava poduzeti radi zaštite domaćih prijevoznika.

Istim je člankom propisano da mjere koje donosi Vlada Republike Hrvatske radi zaštite domaćih prijevoznika mogu trajati najviše šest mjeseci s mogućnošću jednokratnog produljenja.

Stavak 3. ovog članka definira da je kriza, odnosno ozbiljni poremećaji na tržištu znači pojavljivanje problema specifičnih za tržište prijevoznih usluga, koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što podrazumijeva ozbiljniju prijetnju financijskoj stabilnosti i opstanku značajnog broja prijevoznika, uz uvjet da kratkoročne i dugoročne prognoze ne pokazuju mogućnost značajnijeg i trajnog poboljšanja.

Stavkom 3. članka 85d. dano je ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske da u slučaju krize i ozbiljnih poremećaj na tržištu prijevoza putnika i tereta u Republici Hrvatskoj zbog obavljanja kabotaže može osnovati poseban krizni odbor sastavljen od predstavnika Ministarstva, ministarstva nadležnog za rad i gospodarstvo i predstavnika prijevoznika. Krizni odbor koji vodi ministarstvo predlaže Vladi Republike Hrvatske mjere za rješavanje krize na tržištu prijevoznih usluga.

Naprijed navedeni članci Zakona počinju se primjenjivati od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, a što je i definirano u prijelaznim o završnim odredbama ovog Zakona.

Članak 24.

Člankom 24. ovog Zakona predlaže se nova definicija radnog autobusnog, jer je radno vrijeme utvrđeno sa Pravilnikom o kategorizaciji autobusnih kolodvora (Narodne novine“ broj 117/05) donesenim temeljem članka 88. stavak 6. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, uređeno je područje radnog vremena autobusnih kolodvora i to za svaku pojedinu kategoriju (A, B i C).

Članak 25.

Ovim se člankom mijenja članak 95. Zakona na način da se omogući inspekciji cestovnog prometa da putem određenih tehničkih i svjetlosnih rješenja provođenje inspeksijskog nadzora nad provedbom ovog Zakona. Također istim je člankom propisano ovlaštenje za donošenje podzakonskog akta kojim će se urediti način i uvjeti korištenje tehničkih i svjetlosnih rješenja, te

vozila koja će se na posebna način opremiti, uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove.

Članak 26., 27. i 28.

Ovim se člancima predlaže povećanje iznosa novčanih kazni radi usklađivanja novčanih iznosa sa iznosima novčanih kazni za pravne osobe, te radi smanjivanja razlike u kažnjavanju stranih vozača sa kaznama za domaće prijevoznike.

Članak 29.

Ovim se člankom u članku 100. stavka 1. točke 1. broj „3.“ zamjenjuje se brojem „1.“, kako bi se omogućilo inspekciji cestovnog prometa sankcioniranje, odnosno, novčano kažnjavanje za prekršaje prijevoznik-pravna osoba, odnosno, druga pravna osoba ukoliko vozilo kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe nema dokaza o ispunjavanju posebnih uvjeta koje je propisao ministar, a utvrđuje stručna organizacija sukladno ovlaštenju (članak 6. stavak 1. Zakona).

Također u istom se članku iza točke 10., dodaju se nove točke 11. i 12. (novi prekršaji) kojima se propisuje da će se obavljanje prijevoza s unajmljenim vozilima bez vozača za cestovni prijevoz tereta u suprotnosti s odredbom članka 84a. ovog Zakona, kao i ako se u vozilu ne nalazi dokaz o ispunjavanju uvjeta izu članka 84a. stavak 2. ovog Zakona novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 25.000,00 kuna, kažnjavati za prekršaje prijevoznik-pravna osoba, odnosno druga pravna osoba.

Članak 30.

Ovim se člankom dodaje točka 1. u stavku 1. članka 101. Zakona kojom se dodaje novčana kazna u visini od 2.000,00 do 10.000,00 kuna ukoliko prijevoznik fizička osoba, odnosno fizička osoba obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 7. stavak 1. Zakona (obveza da pravna ili fizička osoba koja obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta mora biti upisana u sudski, odnosno obrtni registar, te ako imati licenciju).

Na taj način će se omogućiti inspekciji cestovnog prometa sankcioniranje i kažnjavanje onih koji obavljaju djelatnosti prijevoza bez odgovarajućih obveznih dokumenata.

Istim se člankom Zakona dodaje stavak 4. kojim se u slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 1. istog članka (ako fizička osoba-prijevoznik ili fizička osoba obavlja djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta, a nije upisana u sudski, odnosno obrtni registar, te ako nema licenciju) fizičkoj osobi može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamčevine.

Privremeno oduzeto vozilo po odredbi ovog članka se na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 31.

Člankom 31. ovog Zakona brišu se riječi iz članka 103. stavak 3. Zakona kojima je bilo

propisano da se pravne i fizičke osobe koja obavljaju djelatnost na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu moraju uskladiti sa odredbom članka 6. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, do 1. siječnja 2012. godine.

Kako je člankom 3. ovog Zakona predloženo brisanje stavaka 1. i 2. članka 6. Zakona kojima je određeno da se djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta može obavljati vozilima mlađim od 18 godina, odnosno 10 godina kada se radi o posebnom linijskom prijevozu učenika od i do škola, predlaže se i brisanje obveze usklađivanja s tim odredbama o starosti vozila, a koja je bila propisana odredbom članka 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ 111/06).

Istim člankom Zakona dodani su novi stavci 5., 6. i 7., iza stavka 4. članka 107. kojima se osobe iz članka 11. stavka 4. Zakona (prijevoznici koji moraju biti stručno osposobljeni ili imati zaposlenu osobu, odgovornu u za prijevoz stručno osposobljenu) obvezuju da u roku od dvije godine od dana stupanja snagu ovoga Zakona polože posebni dio ispita.

Ukoliko ne polože posebni dio ispita kao je to propisano stavkom 5. ovoga članka, prijevoznici prestaju ispunjavati uvjet stručne osposobljenosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno, ured državne uprave u županiji, odnosno, upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

Kako je člankom 4. ovog Zakona propisano da se briše točka 6. stavka 5. članka 7. Zakona kojima su trgovačka društva, javne ustanove, služba-vlastiti pogon koje osniva jedinica lokalne samouprave za obavljanje komunalne djelatnosti bili oslobođeni obveze ishođenja licencije, tako je radi usklađivanja s tim člankom propisano da su isti subjekti dužni ishoditi licenciju sukladno odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 32.

Člankom 32. ovog Zakona dodaju se u članku 105. dodaju se stavci 3. i 4. kojima se propisuje da se odredba članka 4. i 86. Zakona kojom se uređuje plaćanje naknade za ceste za motorno vozilo registrirano izvan RH a koje obavlja prijevoz u RH, ne primjenjuje za motorna vozila registrirana u državama članicama Europske unije, od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, te će nakon tog vremena naknada biti obavezna samo za motorna vozila država nečlanica.

Članak 33.

Člankom 34. ovog Zakona ovlašćuje se ministar za donošenje propisa za provedbu ovoga Zakona, odnosno usklađivanje važećih propisa za provedbu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“ broj 178/04, 48/05, 151/05 i 111/06) s odredbama ovoga Zakona u roku od i to tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 34.

Ovim se člankom ovlašćuje Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora radi utvrđivanja i objavljivanja pročišćenog teksta Zakona o prijevozu u cestovnom prometu s obzirom da je osnovni Zakon donesen u prosincu 2004. godine, nakon čega su objavljeni ispravak, uredba sa zakonskom snagom, te izmjene i dopune, a što će olakšati korištenje i snalaženje u Zakonu.

Članak 35.

Ovim se člankom definira stupanje na snagu ovog Zakona i to u roku od osam dana od dana objave u Narodnim novinama.

ČLANCI ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU KOJI SE MIJENJAJU PRIJEDLOGOM ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

ZAKON

O PRIJEVOZU U CESTOVNOM PROMETU

Opći pojmovi

Članak 2.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1. »*autotaksi*« *prijevoz* je djelatnost prijevoza putnika, koja se obavlja osobnim

automobilom,

2. »*autobusni kolodvor*« je objekt za prihvat i otpremanje autobusa i putnika koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,

3. »*autobusno stajalište*« je posebno izgrađena i označena prometna površina, određena za zaustavljanje autobusa, koja omogućava sigurni ulazak, odnosno izlazak putnika,

4. »*bilateralni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta između Republike Hrvatske i druge države,

5. »*daljinar*« je akt kojim se utvrđuju udaljenosti između autobusnih kolodvora odnosno autobusnih stajališta,

6. »*direktna linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta utvrđena u voznom redu bez zaustavljanja na usputnim stajalištima,

7. »*domaći prijevoznik*« je fizička ili pravna osoba sa sjedištem/prebivalištem u Republici Hrvatskoj koja ima licenciju za obavljanje prijevoza ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe u skladu s ovim Zakonom,

8. »*dozvola za prijevoz*« je akt određen ovim Zakonom ili međunarodnim ugovorom, na temelju kojih se obavlja prijevoz,

9. »*dozvola Zajednice*« za linijski prijevoz putnika je dozvola koja prijevozniku omogućava obavljanje linijskog prijevoza putnika na teritoriju država članica Europske zajednice,

10. »*dozvola Europske konferencije ministara prometa*« (CEMT) je multilateralna dozvola za obavljanje međunarodnoga cestovnog prijevoza tereta na području država članica CEMT-a, vozilima registriranim u jednoj od država članica CEMT-a,

11. »*ekspresna linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnog autobusnog kolodvora odnosno autobusnog stajališta utvrđenih u voznom redu sa zaustavljanjem na značajnim usputnim autobusnim kolodvorima odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,

12. »*itinerer*« je akt koji označava smjer kretanja vozila na liniji,

13. »*izdavatelj licencije*« je tijelo koje je prema odredbama ovoga Zakona nadležno za izdavanje licencije,

14. »*izvanredni prijevoz*« je prijevoz vozilima koja sama ili zajedno s teretom premašuju propisane dimenzije ili ukupnu masu, odnosno, propisana osovinska opterećenja,

15. »*izvod licencije*« je isprava, koju izdaje izdavatelj licencije za svako pojedino vozilo, te sadrži podatke o: izdavatelju, prijevozniku, broju obrtnice odnosno matičnom broju sudskog registra, broju licencije i datumu važenja licencije, registarskoj oznaci, marki i tipu vozila, vrsti prijevoza koja se vozilom može obavljati, datumu izdavanja izvoda, žigu i potpisu,

16. »*javni prijevoz*« je prijevoz, koji je pod istim uvjetima dostupan svim korisnicima prijevoznih usluga,

17. »*javni linijski prijevoz putnika u cestovnom prometu*« je prijevoz koji se obavlja na određenim relacijama i po unaprijed utvrđenom voznom redu, cijeni i općim prijevoznim uvjetima, kao međužupanijski i županijski linijski prijevoz putnika,

18. »*kabotaža*« je svaki prijevoz putnika ili tereta između pojedinih mjesta u Republici Hrvatskoj, koji obavlja strani prijevoznik,

19. »*kritična dozvola*« je dozvola na temelju koje je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta u državi, za koju se na temelju praćenja korištenja dozvola, u određenom vremenskom razdoblju utvrdi, da je broj razmijenjenih dozvola manji od iskazanih potreba za prijevozom. Kritičnim dozvolama se smatraju i CEMT dozvole,

20. »*licencija*« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem i međunarodnom cestovnom prometu, odnosno, pružanje kolodvorskih usluga,

21. »*licencija Zajednice*« je akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti prijevoza putnika ili tereta u međunarodnom cestovnom prometu na teritoriju država članica Europske zajednice,

22. »*linija*« je relacija ili skup relacija obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, od početnog do završnog kolodvora, odnosno stajališta, na kojoj se prevoze putnici po registriranom i objavljenom voznom redu s jednim ili više polazaka,

23. »*međuzupanijski linijski prijevoz*« je javni prijevoz putnika između dvije ili više županija, a može se obavljati kao putnički, ekspresni ili direktni linijski prijevoz putnika,

24. »*međunarodni ugovor*« je svaki međunarodni bilateralni ili multilateralni sporazum, koji obvezuje Republiku Hrvatsku i koji se odnosi na prijevoze u cestovnom prometu,

25. »*međunarodni linijski prijevoz*« je javni prijevoz putnika između Republike Hrvatske i drugih država,

26. »*nekritične dozvole*« su dozvole na temelju kojih je dopušten pristup i obavljanje prijevoza tereta, a čiji broj zadovoljava potrebe domaćih prijevoznika,

27. »*opći uvjeti prijevoza*« je akt kojeg donosi prijevoznik, a kojim se utvrđuju uvjeti pod kojima se obavlja prijevoz (cjenik, ponašanje putnika, prijevoz životinja, prijevoz prtljage, ponašanje posade prema putnicima i dr.),

28. »*povremeni prijevoz putnika u cestovnom prometu*« je prijevoz kod kojeg se skupina unaprijed određenih putnika prevozi pod uvjetima koji su dogovoreni ugovorom između prijevoznika i naručitelja prijevoza, a koji nije javni linijski prijevoz, posebni linijski prijevoz, naizmjenični prijevoz,

29. »*putnik*« je osoba koju prijevoznik prevozi uz naknadu,

30. »*putnička linija*« je linija na kojoj se obavlja prijevoz između početnog i završnoga autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, s obveznim zaustavljanjem na svim usputnim autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima utvrđenim u voznom redu,

31. »*posebni linijski prijevoz*« je prijevoz samo određene skupine putnika, koji se obavlja na temelju pisanog ugovora između prijevoznika i naručitelja prijevoza, pri čemu naručitelj plaća prijevoz,

32. »*prijevoz u cestovnom prometu*« je svaki prijevoz putnika ili tereta, uključujući i vožnju praznog ili nenatovarenog vozila,

33. »*prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu*« je prijevoz na teritoriju Republike Hrvatske,

34. »*prijevoz u međunarodnom cestovnom prometu*« je prijevoz između dvije ili više država,

35. »*prijevoz iz ili za treće države*« je prijevoz tereta ili putnika kojeg obavlja prijevoznik koji nema sjedište/prebivalište u državi u kojoj prijevoz započinje odnosno završava,

36. »*prijevoz putnika naizmjeničnim vožnjama*« je prijevoz kod kojega se nizom polaznih i povratnih vožnji prethodno formirane skupine putnika prevoze s istoga polaznog mjesta na isto odredišno mjesto. Svaka skupina koja je obavila putovanje u polasku, vraća se u polazno mjesto istom ili kasnijom vožnjom istog prijevoznika,

37. »*prijevoz za vlastite potrebe*« je prijevoz osoba ili tereta koji bez naknade obavljaju pravne ili fizičke osobe, radi zadovoljavanja proizvodnih ili uslužnih potreba u okviru svojih djelatnosti,

38. »*prijevoznik*« je domaća ili strana fizička ili pravna osoba koja ima licenciju za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu,

39. »*prijevoznik Zajednice*« je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju Zajednice za obavljanje prijevoza putnika ili tereta, ili obavlja prijevoz za vlastite potrebe, a ima sjedište/prebivalište u državi članici Europske zajednice,

40. »*putni list*« je propisani obrazac koji prijevoznik mora imati pri obavljanju povremenog i naizmjeničnog prijevoza putnika u unutarnjem i međunarodnim prometu,

41. »*putni radni list*« je propisani obrazac koji sadrži registracijski broj autobusa kojim se obavlja linijski prijevoz putnika, naziv linije, vrijeme početka i završetka vožnje, podatke o posadi vozila i pravcu njegova kretanja, potpis osobe ovlaštene za izdavanje putnoga radnog lista, kao i prostor za upisivanje dolaska i polaska s autobusnog kolodvora ili stajališta u linijskom cestovnom prometu,

42. »*relacija*« je udaljenost između dvaju mjesta na liniji, koji su u voznom redu označeni kao autobusni kolodvori odnosno autobusna stajališta,

43. »*skup vozila*« je sklop jednog vučnog vozila i najmanje jedne prikolice ili poluprikolice,

44. »*strani prijevoznik*« je pravna ili fizička osoba, koja ima licenciju svoje države za obavljanje prijevoza putnika ili tereta ili obavlja prijevoze za vlastite potrebe, te ima sjedište/prebivalište u drugoj državi koja nije članica Europske zajednice,

45. »*teretni kolodvor*« je objekt za prihvata i otpremanje teretnih motornih vozila koji mora ispunjavati uvjete propisane ovim Zakonom,

46. »*teretni list*« je akt koji prati teret i mora sadržavati: datum i mjesto izdavanja, ime i prezime ili naziv pošiljatelja, te njegovu adresu, ime i prezime ili naziv prijevoznika, registarsku oznaku vozila, datum i mjesto utovara tereta, ime i prezime ili naziv primatelja i mjesto istovara, naznaku količine i vrste tereta, popis isprava koje se prilažu uz teretni list, prijevozne i druge troškove,

47. »*tranzitni prijevoz*« je prijevoz putnika ili tereta preko teritorija Republike Hrvatske bez ulaska ili izlaska putnika, odnosno utovara ili istovara robe u Republici Hrvatskoj,

48. »*usklađeni vozni red*« je ovjereni vozni red koji je prošao propisani postupak usklađivanja,

49. »vozač vozila« je osoba koja ima srednju stručnu spremu u zanimanju vozač,

50. »*vozni red*« je akt koji sadrži: naziv prijevoznika, liniju na kojoj se obavlja prijevoz, vrstu linije, redoslijed autobusnih kolodvora, odnosno autobusnih stajališta, te njihovu udaljenost od mjesta gdje počinje linija, vrijeme dolaska i polaska s autobusnog kolodvora, odnosno autobusnog stajališta, režim održavanja linije, razdoblje u kojem se održava linija, te rok važenja voznog reda,

51. »*Zajednica*« je Europska zajednica,

52. »*županijski linijski prijevoz*« je prijevoz putnika na području jedne županije, a

može prometovati bez zaustavljanja i preko područja susjednih županija, ako je takvo prometovanje uvjetovano cestovnom mrežom.

Članak 5.-BRIŠE SE

(1) Vozač teretnoga motornog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg mora imati navršenu 21 godinu.

(2) Vozači autobusa moraju imati navršenu 21 godinu.

(3) Vozači autobusa na udaljenosti većoj od 50 km od mjesta u kojem prijevoznik ima sjedište/prebivalište, osim uvjeta iz stavka 2. ovoga članka, moraju ispunjavati i jedan od sljedećih dodatnih uvjeta:

– imati najmanje jednu godinu radnog iskustva na poslovima vozača teretnog vozila čija najveća dopuštena masa prelazi 3.500 kg,

– imati najmanje jednu godinu radnog iskustva na poslovima vozača autobusa na udaljenosti do 50 km.

Posebni uvjeti za vozila

Članak 6.

(1) Djelatnost cestovnog prijevoza putnika i tereta može se obavljati vozilima mlađim od 18 godina.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, kada se radi o posebnom linijskom prijevozu učenika od i do škola, prijevoz se može obavljati vozilima mlađim od 10 godina.

(3) Vozila kojima se obavlja djelatnost cestovnog prijevoza i prijevoza za vlastite potrebe, moraju osim uvjeta određenih drugim propisima ispunjavati i posebne uvjete koje propisuje ministar nadležan za promet (u daljnjem tekstu: ministar) u skladu s uvjetima obavljanja djelatnosti prema ovom Zakonu.

(4) Ispunjavanje uvjeta iz stavka 3. ovoga članka utvrđivat će stručna organizacija koju ovlasti ministar.

II. LICENCIJE

Vrste licencija

Članak 7.

(1) Za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu, pravna ili fizička osoba mora biti upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza, te imati licenciju.

(2) Ministarstvo nadležno za promet (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) izdaje licenciju iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje međunarodnog prijevoza putnika ili tereta u cestovnom prometu i to za sljedeće vrste prijevoza:

– međunarodni prijevoz tereta u cestovnom prometu,

– međunarodni prijevoz putnika u cestovnom prometu.

(3) Ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, izdaje licenciju iz stavka 1. ovoga članka za obavljanje

unutarnjeg prijevoza putnika i tereta za sljedeće vrste prijevoza:

- prijevoz tereta u unutarnjem cestovnom prometu,
- prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu i
- autotaksi prijevoz.

(4) Prijevoznik koji ima licenciju za međunarodni prijevoz tereta i putnika ne treba imati licenciju za unutarnji prijevoz.

(5) Licenciju iz stavka 1. ovoga članka nije potrebno imati za sljedeće vrste prijevoza:

1. prijevoz pošte kao javne usluge,
2. prijevoz oštećenih vozila, odnosno vozila u kvaru,
3. prijevoz za vlastite potrebe,

4. prijevoz vozilima koja su namijenjena potrebama javne sigurnosti, obrane, zaštite od prirodnih i drugih nepogoda, kao i potrebama državnih tijela, medicinskih i humanitarnih prijevoza i prijevoza specijalnim vozilima koja su nakon proizvodnje bila prilagođena posebnim namjenama, te služe prijevozu za vlastite potrebe, te se njima ne može obavljati prijevoz putnika ili tereta na isti način kao s neprilagođenim vozilima (npr. vozila za prijevoz pčela, putujuće knjižnice), što mora biti razvidno iz prometne dozvole,

5. prijevoz tereta vozilima ili skupom vozila čija najveća dopuštena masa ne prelazi 3.500 kg,

6. prijevoz koji obavlja trgovačko društvo, javna ustanova, služba – vlastiti pogon koje osniva jedinica lokalne samouprave za obavljanje komunalnih djelatnosti.

(6) Izdavatelj licencije vodi evidenciju o izdanim licencijama i o izdanim potvrdama o prijevozu za vlastite potrebe.

(7) Ministar propisuje sadržaj, oblik, te način vođenja i korištenja evidencije iz stavka 6. ovoga članka.

Financijska sposobnost

Članak 10.

(1) Financijsku sposobnost u skladu s ovim Zakonom ima domaći prijevoznik ako ima na raspolaganju imovinu u visini najmanje 65.000,00 kuna vrijednosti za prvo vozilo i 130.000,00 kuna za prvu skupinu vozila, te 35.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo ili 70.000,00 za svaku sljedeću skupinu vozila.

(2) Financijska sposobnost dokazuje se jednim od sljedećih dokumenata:

- izvodom iz odgovarajućeg registra iz kojeg je razvidna visina osnivačkog kapitala,
- kopijom bilance stanja koju je prijevoznik za proteklu godinu podnio poreznom tijelu,
- popisom pojedinih osnovnih sredstava uključujući i troškove nabave ili uplate za vozila, poslovni prostor, uređaje i opremu,
- ispravom o vlasništvu neopterećenih nekretnina,
- ugovorom o namjenski vezanom depozitu u banci,
- garancijom banke ili druge financijske institucije o kreditnoj sposobnosti,
- potvrdom o raspoloživim sredstvima.

(3) Financijska sposobnost nije osigurana ako prijevoznik duguje za najmanje dva

mjeseca plaćanje poreza ili doprinosa za zdravstveno ili mirovinsko osiguranje, što se dokazuje potvrdom poreznog tijela ne starijom od mjesec dana.

(4) Iznimno od stavka 1. ovoga članka za unutarnji prijevoz u cestovnom prometu do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, domaći prijevoznik ispunjava uvjet financijske sposobnosti ako ima na raspolaganju imovinu u visini 30.000,00 kuna za prvo vozilo i 60.000,00 kuna za prvu skupinu vozila, te 15.000,00 kuna za svako sljedeće vozilo ili 30.000,00 za svaku sljedeću skupinu vozila.

Stručna osposobljenost osoba odgovornih za prijevoz

Članak 11.

(1) Prijevoznik mora biti stručno osposobljen ili imati zaposlenu osobu, odgovornu za prijevoz koja je stručno osposobljena.

(2) Stručno je osposobljena osoba koja je položila ispit o stručnoj osposobljenosti za obavljanje djelatnosti javnoga cestovnog prijevoza. Ispit o stručnoj osposobljenosti sastoji se od pisanog i usmenog dijela.

(3) Od obveze polaganja ispita iz stavka 2. ovoga članka izuzete su osobe koje imaju visoku stručnu spremu prometnog smjera i jednu godinu radnog iskustva u cestovnom prijevozu, osobe koje imaju višu stručnu spremu, cestovnog smjera i tri godine radnog iskustva u cestovnom prijevozu, te osobe koje imaju najmanje pet godina radnog iskustva u upravljanju prijevozom.

(4) Stručna osposobljenost dokazuje se uvjerenjem o stručnoj osposobljenosti iz članka 12. stavka 3. ovoga Zakona, odnosno diplomom i dokazom o radnom iskustvu.

Polaganje ispita o stručnoj osposobljenosti

Članak 12.

(1) Hrvatska gospodarska komora i Hrvatska obrtnička komora (u daljnjem tekstu: komore) provode ispit o stručnoj osposobljenosti iz članka 11. ovoga Zakona prema Programu ispita o stručnoj osposobljenosti koji se sastoji od općeg i posebnog dijela.

(2) Ispit o stručnoj osposobljenosti polaže se pred Povjerenstvom koje osniva ministar na prijedlog komora. Povjerenstvo se sastoji od tri člana: predstavnika Ministarstva i komora.

(3) Nakon položenog ispita o stručnoj osposobljenosti izdaje se uvjerenje.

(4) Komore vode evidenciju o položenim ispitima o stručnoj osposobljenosti.

(5) Troškove polaganja ispita snose osobe iz članka 11. stavka 1. ovoga Zakona, odnosno polaznik.

(6) Nadzor nad zakonitošću organiziranja i provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti provodi Ministarstvo.

(7) Ministar donosi Program ispita o stručnoj osposobljenosti, te propisuje sadržaj i oblik uvjerenja, oblik i način vođenja evidencije i visinu troškova polaganja ispita o stručnoj osposobljenosti.

(8) Način i postupak provođenja ispita o stručnoj osposobljenosti zajednički propisuju komore.

Postupak za dobivanje licencije

Članak 13.

(1) Pravna ili fizička osoba podnosi zahtjev za licenciju izdavatelju licencije. U zahtjevu treba navesti: vrstu prijevoza za koji se traži licencija, broj motornih i priključnih vozila kojima će se obavljati djelatnost, te priložiti pisane dokaze o ispunjavanju uvjeta iz članka 8. ovoga Zakona. Uz zahtjev se prilaže i kopija rješenja o upisu djelatnosti prijevoza u cestovnom prometu u sudski, odnosno obrtni registar.

(2) Ispunjenje uvjeta iz članka 6. stavka 1. i 2. i članka 8. stavka 1. točke 5. ovoga Zakona utvrđuje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, po službenoj dužnosti u postupku izdavanja licencije za prijevoz putnika i tereta u unutarnjem cestovnom prometu ili izdavanjem rješenja ako se radi o međunarodnom cestovnom prijevozu putnika i tereta ili izdavanju licencije Zajednice.

(3) Ako podnositelj zahtjeva ispunjava propisane uvjete, izdavatelj licencije izdaje rješenje o licencije za obavljanje prijevoza u cestovnom prometu, te dostavlja podnositelju zahtjeva izvornik licencije i izvode iz licencije.

(4) Licencija se izdaje za razdoblje od pet godina, a izvod licencije za pojedino vozilo za razdoblje važenja licencije.

(5) Licencija i izvodi licencije za pojedino vozilo, nisu prenosivi.

(6) Domaći je prijevoznik dužan podnijeti zahtjev za izdavanje nove licencije u skladu sa stavkom 1. ovoga članka najmanje tri mjeseca prije isteka važenja licencije.

(7) Domaći prijevoznik, koji prestane obavljati djelatnost prijevoza, najkasnije u roku osam dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti, dužan je o tome obavijestiti izdavatelja licencije.

(8) Izvornik licencije nalazi se u sjedištu domaćeg prijevoznika. Prilikom obavljanja prijevoza u cestovnom prometu, odnosno tijekom vožnje vozač domaćeg prijevoznika dužan je u vozilu imati izvod licencije.

(9) Ministar propisuje obrazac licencije i izvoda licencije.

Postupak za dobivanje licencije Zajednice

Članak 20.

(1) Na uvjete i postupak dodjele, oduzimanje, promjenu podataka, kao i druga prava i obveze iz licencije Zajednice, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Poglavlja II. ovoga Zakona.

(2) Ministarstvo vodi evidenciju izdanih licencija Zajednice, te vozila prijavljenih za obavljanje cestovnog prijevoza putnika i tereta.

(3) Ministarstvo svake godine do 31. siječnja dostavlja Komisiji pri Europskoj zajednici podatke o licencijama i izvodima licencija Zajednice izdanim domaćim prijevoznicima do 31. prosinca prethodne godine.

Dozvola

Članak 24.

(1) Prijevoznik koji obavlja javni linijski prijevoz putnika na određenoj liniji mora imati licenciju i dozvolu za tu liniju.

(2) Dozvola se izdaje s rokom važenja do 5 godina.

(3) Dozvola nije prenosiva i može je koristiti samo prijevoznik kojem je izdana.

(4) Prijevoznik je dužan najkasnije u roku od 30 dana, od dana izdavanja dozvole započeti s obavljanjem prijevoza na odobrenoj liniji.

(5) Dozvola iz stavka 1. ovoga članka sadrži: naziv i sjedište/prebivalište prijevoznika, naziv linije, vozni red, prijevozni pravac (itinerar) i rok važenja.

(6) Ministar propisuje obrazac dozvole i visinu naknade za izdavanje dozvole.

(7) Naknada iz stavka 6. ovoga članka prihod je državnog proračuna, odnosno proračuna županije.

(4) Ministar utvrđuje sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 3. ovoga članka.

Uvjeti za izdavanje dozvola

Članak 26.

(1) Dozvole iz članka 24. stavka 1. ovoga Zakona izdaju se na temelju zahtjeva prijevoznika, uz koji su priloženi sljedeći dokumenti:

- licencija za obavljanje prijevoza putnika,
- usklađeni vozni red,
- dokaz o prijevoznim kapacitetima i najmanje jednom zaposlenom vozaču po autobusu,
- potvrda nadležnih tijela o plaćenim porezima i doprinosima za mirovinsko i zdravstveno osiguranje, ne starija od 30 dana,
- itinerar u odgovarajućem mjerilu,
- pisani ugovor o zajedničkom obavljanju prijevoza, ako prijevoz obavljaju dva ili više prijevoznika.

(2) U zahtjevu iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je dužan navesti naziv linije, broj potrebnih dozvola i rok za koji se traži dozvola.

Obnova dozvola

Članak 27.

(1) Zahtjev za obnovu dozvole podnosi se Ministarstvu, odnosno upravnom tijelu županije nadležnom za poslove prometa, najmanje tri mjeseca prije isteka roka njenog važenja.

(2) Zahtjev za obnovu dozvole mora sadržavati dokaze iz članka 26. stavak 1. ovoga Zakona, osim usklađenoga voznog reda.

Članak 28.

(1) Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa obnovit će dozvolu prijevozniku ako ispunjava uvjete za dobivanje dozvole iz članka 26. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju ako:

- prijevoznik iz neopravdanih razloga nije obavljao prijevoz na liniji za koju traži obnovu dozvole ili ako se nije pridržavao uvjeta iz voznog reda, posebno pristajanje na autobusnim kolodvorima, odnosno autobusnim stajalištima,
- je u prethodnom razdoblju važenja dozvole više od dva puta kršio propise, posebno one koji se odnose na tehničku ispravnost vozila ili vremena upravljanja vozilom i odmorima vozača; a na temelju evidencije koju vode tijela nadležna za nadzor, pravomoćnih presuda domaćih sudbenih tijela, te izvješća nadležnih tijela država na čijem teritoriju je prekršaj počinjen, ako se radi o međunarodnim linijama.

(2) U slučaju odbijanja zahtjeva za obnovu dozvole iz stavka 1. ovoga članka,

Ministarstvo, odnosno upravno tijelo županije nadležno za poslove prometa, nakon što rješenje kojim se zahtjev odbija postane konačno u upravnom postupku, javnim pozivom pozvat će prijevoznike na podnošenje ponuda za obavljanjem prijevoza na liniji na kojoj dozvola nije obnovljena.

Prodaja vozni karata

Članak 34.

(1) Vozne karte prijevoznik može prodavati na organiziranim prodajnim mjestima, autobusnim kolodvorima, putničkim agencijama, poslovnicama, kao i u autobusima, tamo gdje nema organiziranoga prodajnog mjesta.

(2) Prijevoznik, autobusni kolodvor, putnička agencija ili poslovnica mogu prodavati vozne karte samo za linije za koje je izdana dozvola, u skladu s voznim redom i cjenikom.

(3) Prijevoznik, autobusni kolodvor, agencija, poslovnica i sl. mogu, za međunarodne linije, prodavati isključivo vozne karte hrvatskog prijevoznika ako međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Tranzitni linijski prijevoz putnika

Članak 56.

Tranzit preko teritorija Republike Hrvatske može se obavljati na temelju dozvole koju izdaje Ministarstvo, bez ulaska i izlaska putnika na teritoriju Republike Hrvatske.

Raspodjela stranih dozvola

Članak 74.

(1) Raspodjelu stranih dozvola domaćim prijevoznicima obavlja Ministarstvo putem komora, osim kritičnih dozvola čiju raspodjelu obavlja Ministarstvo.

(2) Za raspodjelu kritičnih dozvola ministar imenuje Povjerenstvo. Povjerenstvo ima pet članova, a čine ga tri predstavnika Ministarstva, te po jedan predstavnik iz komora.

(3) Osnovna mjerila za raspodjelu stranih dozvola su:

- broj vozila registriranih za obavljanje prijevoza u međunarodnom cestovnom prometu, za koje prijevoznik posjeduje važeće izvode licencije,
- kvaliteta voznog parka prema tehničkim zahtjevima razvrstanim u EURO 0, EURO 1, EURO 2 i EURO 3,
- broj zaposlenih vozača,
- broj ispravno upotrijebljenih i važećih dozvola u određenom promatranom razdoblju,
- visina ostvarenoga godišnjeg prometa po vozilu,
- broj izrečenih kaznenih mjera sukladno odredbama ovog Zakona.

(4) Postupak i način raspodjele stranih dozvola domaćim prijevoznicima, te dodatna mjerila za raspodjelu pojedinih vrsta stranih dozvola propisuje ministar.

(5) Podaci o raspodjeli svih stranih dozvola objavljuju se svakih šest mjeseci na oglasnoj ploči i web stranicama Ministarstva.

(6) Na raspodjelu stranih dozvola iz ovoga članka primjenjuju se pravila o dostavi upravnih akata po Zakonu o općem upravnom postupku.

Radno vrijeme autobusnih kolodvora

Članak 90. **BRIŠE SE**

Radno vrijeme autobusnog kolodvora mora biti usklađeno s vremenima polaska i dolaska linija i to najmanje 15 minuta prije polaska i 15 minuta poslije odlaska linije.

Inspekcijski nadzor

Članak 95.

(1) Inspekcijske poslove obavlja Inspekcija cestovnog prometa i cesta Ministarstva sukladno posebnom Zakonu.

(2) Inspekcijski nadzor nad primjenom odredbi ovoga Zakona koje se odnose na licenciju za početak obavljanja djelatnosti navedenih u članku 7. ovoga Zakona, nad odredbama o cjeniku prijevoznika (članak 35.), prodaji voznih karata (članak 34.), te članka 46., 47. i 49. ovoga Zakona, osim Inspekcije cestovnog prometa i cesta obavlja i Državni inspektorat.

(3) Inspektori Državnog inspektorata u obavljanju inspekcijskog nadzora iz stavka 2. ovoga članka imaju ovlasti inspektora cestovnog prometa i cesta sukladno posebnom zakonu.

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 97.

(1) Novčanom kaznom od 20.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. obavlja djelatnost bez licencije (članak 7. stavak 1., članak 88. stavak 1., članak 92. stavak 1.),

2. obavlja linijski prijevoz bez dozvole, (članak 24. stavak 1.),

3. obavlja prijevoz iz Republike Hrvatske u treće države i obratno bez dozvole (članak 81. stavak 1. i 2.),

4. obavlja kabotažu na teritoriju Republike Hrvatske (članak 85. stavak 1.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članak kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, učinjene po treći puta, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja te djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

(5) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka, ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 98.

(1) Novčanom kaznom od 15.000,00 do 70.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. povjeri upravljanje motornim vozilom vozaču suprotno odredbi članka 4. i 5. ovoga Zakona,
2. se u vozilu ne nalaze dokumenti iz članka 16. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
3. obavlja javni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 24. stavka 3. ovoga Zakona,
4. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 30. ovoga Zakona,
5. obavlja posebni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 44. ovoga Zakona,
6. obavlja povremeni prijevoz putnika suprotno odredbi članka 45. ovoga Zakona,
7. nema dozvolu iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona,
8. nema dozvolu iz članka 56. ovoga Zakona,
9. ne obavlja prijevoz u skladu s člankom 59. ovoga Zakona,
10. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 60. stavka 2. ovoga Zakona,
11. nema dozvolu iz članka 61. stavka 1. ovoga Zakona,
12. nema putni list iz članka 62. ovoga Zakona,
13. nema dozvolu iz članka 84. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka izriče se, uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi ostvarene prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik-fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 7.000,00 kuna.

(4) Za istovjetne prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, počinjene po drugi put, domaćem prijevozniku i drugoj pravnoj i fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost iz ovoga Zakona, pored novčane kazne, izreći će se i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od šest do dvanaest mjeseci.

(5) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog motornog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(6) U slučaju počinjenja prekršaja iz stavka 1. točke 13. ovoga članka, stranom prijevozniku može se privremeno oduzeti vozilo kojim je počinjen prekršaj, do okončanja prekršajnog postupka ili do polaganja odgovarajuće jamčevine. Privremeno oduzeto vozilo na trošak prekršitelja pohranjuje se na odgovarajuće osiguranom mjestu.

Članak 99.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, autobusni i teretni kolodvor, odnosno druga pravna

osoba, ako:

1. prodaje vozne karte suprotno odredbi članka 34. ovoga Zakona,
2. obavlja podvozarstvo suprotno odredbi članka 42. ovoga Zakona,
3. obavlja autotaksi prijevoz suprotno odredbama članka 46., 47., 48. i 49. ovoga Zakona,
4. ne obavlja prijevoz u skladu s odredbom članka 54. ovoga Zakona,
5. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 67. ovoga Zakona,
6. obavlja prihvat i otpremanje autobusa suprotno odredbi članka 88. stavka 4. ovoga Zakona,
7. ako peroni za prihvat autobusa nisu opremljeni označeni sukladno odredbi članka 87. stavka 5. ovoga Zakona,
8. ako pruža usluge suprotno odredbi članka 88. stavka 5. ovoga Zakona,
9. se ne pridržava i ne ovjeri cjenik pružanja kolodvorskih usluga (članak 88. stavak 6.),
10. ne koristi autobusni kolodvor (članak 89.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. točke 3., 4., 10. i 11. ovoga članka izriče se, uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna.

(4) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika – pravne osobe, autobusnog i teretnog kolodvora, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranoga motornog vozila novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

Članak 100.

(1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 25.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj prijevoznik – pravna osoba, odnosno druga pravna osoba, ako:

1. koristi vozilo koje ne ispunjava posebne uvjete (članak 6. stavak 1.),
2. u vozilu nema putni list u skladu s odredbom članka 16. stavka 1. i odredbom članka 62. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,
3. u vozilu nema teretnog lista (članak 16. stavak 1. i 2.),
4. prijevoznik ne vrati izdavatelju licencijske licencije zajedno s izvodicima licencijske, u roku od osam dana od dana primitka rješenja o ukidanju licencijske (članak 17. stavak 2.),
5. obavlja prijevoz za vlastite potrebe suprotno odredbi članka 18. stavka 4., članka 70. i članka 72. ovoga Zakona,
6. obavlja javni linijski prijevoz suprotno odredbi članka 23. stavka 2. i članka 54. ovoga Zakona,
7. ne objavi vozni red skladu s odredbom članka 23. stavka 3. ovoga Zakona,
8. ne započne s prijevozom u roku od 30 dana od dana izdavanja dozvole na odobrenoj liniji u skladu s odredbom članka 24. stavka 4. ovoga Zakona,
9. ne izvijesti autobusni kolodvor o nemogućnosti održavanja određenog polaska na liniji, o zakašnjenju ili o privremenom prekidu i trajnoj obustavi (članak 36. stavak

1., članak 37. stavak 2. i članak 38. stavak 3.),

10. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 79. stavka 1., 2., 3. i 4. ovoga Zakona,

11. domaći prijevoznik koristi strano vozilo bez dozvole (članak 85. stavak 3.),

12. nije uskladio radno vrijeme sukladno odredbi članka 90. ovoga Zakona,

13. ne vodi očevidnik o dolascima i polascima autobusa, te ne izvijesti nadležno tijelo o neobavljanju linijskog prijevoza (članak 91.),

14. obavlja usluge suprotno odredbi članka 93. stavka 1. i 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba prijevoznika-pravne osobe, odnosno druge pravne osobe ili vozač stranog vozila, novčanom kaznom od 5.000,00 do 10.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i prijevoznik – fizička osoba, novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 3.000,00 kuna.

Članak 101.

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se prijevoznik – fizička osoba, odnosno fizička osoba ako:

1. obavlja prijevoz suprotno odredbi članka 7. stavka 1. ovoga Zakona,

2. obavlja prijevoz u suprotnosti s odredbom članka 44. stavka 1. i 2. ovoga Zakona,

3. u vozilu nema dokaz o plaćenju naknade (članak 87.),

4. ne prijavi autobusnom kolodvoru vrijeme dolaska i polaska autobusa (članak 91. stavak 3.).

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i vozač motornog vozila od 300,00 do 1.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. točke 1. i 2. ovoga članka izriče se uz novčanu kaznu i zaštitna mjera oduzimanja imovinske koristi postignute prekršajem.

Članak 103.

(1) Odobrenja za obavljanje djelatnosti prijevoza i dozvole izdane prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, važe do isteka roka njihovog važenja.

(2) Odobrene koncesije za autotaksi prijevoz koje su izdala nadležna tijela jedinice lokalne samouprave, odnosno Grada Zagreba, važe do isteka roka njihovog važenja.

(3) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju djelatnosti na temelju ovoga Zakona uskladit će svoje poslovanje u skladu s odredbama ovoga Zakona u roku od jedne godine, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(4) Pravne i fizičke osobe koje ne usklade svoje poslovanje sukladno stavku 3. ovoga članka, prestaju s obavljanjem djelatnosti, što će rješenjem utvrditi Ministarstvo, odnosno ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa.

Članak 105.

(1) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, odredbe članka 10. stavka 4. ovoga Zakona neće se primjenjivati.

(2) Od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, odredbe članka 61. stavka 1. ovoga Zakona prestaju se primjenjivati za prijevoznike Zajednice.